

FAIPAR

A FAIPAR MŰSZAKI TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA XLVIII. évf. 2000/2-3

50 éves a Faipari Tudományos Egyesület

Hogyan tovább bútöröpar?

10 éves a Ligno-Novum

2000. JÚLIUS–AUGUSZTUS

Főszerkesztő:
BÍRÓ LÁSZLÓNÉ

A szerkesztőbizottság tagjai:
BALOGHNÉ CSÉPLŐ KATALIN
DR. MOLNÁR SÁNDOR
TÓTH KÁZMÉR
DR. TÓTH SÁNDOR

A szerkesztőség címe:
1027 Budapest, Fő u. 68.
Hirdetések felvétele:
A FAIPAR szerkesztőségében.
Telefon/fax: 201-9929

Kiadja:
a Faipari Tudományos Egyesület

Készült:
MTESZ Házinyomda

Felelős vezető:
BUDAI LÁSZLÓ

Megjelenik:
negyedévente

Terjeszti:
Faipari Tudományos Egyesület

Példányonkénti ára:
300 Ft

Éves előfizetési díj:
1200 Ft

Index: 25 281

HU ISSN 0014-6897

TARTALOM:

Kormos Ernő: Az 50 éves a FATE köszöntése	1
Kitüntetések	4
Gyurácz Sándor: Dr. Lugosi Armand élete és munkássága	7
Horváth Tibor: Közhasznúsági jelentés a Faipari Tudományos Egyesület 1999. évi működéséről	10
X. Országos faiparos találkozó	12
Pályázati felhívás	13
Dr. Dalocsa Gábor: Hogyan tovább bútorigar?	14
10 éves a bútorszövetség	17
Horváth-Szováti Erlka: Az akác faanyag gőzölése során bekövetkező színváltozás vizsgálata	18
Dr. Fábián Tibor: Szárítókezelői tanfolyam Sopronban	20
Dr. Tóth Sándor: Faanyagvédelmi konferencia	21
Anyagi támogatás nyugdíjas tagjainknak	24
Informatikai fejlesztések és alkalmazások a Soproni Egyetemen	24
FEANI tájékoztató az Európa-mérnöki cím elnyeréséről	25
Tanévzáró ünnepség a Faipari Mérnöki Karon	26

Ezen lap megjelenését
**a PRO RENOVANDA CULTURA
HUNGARIAE ALAPÍTVÁNY**
és az
**IPAR MŰSZAKI FEJLESZTÉSÉÉRT
ALAPÍTVÁNY**
támogatta.

A Faipari Tudományos Egyesület 2000. május 11-én Budapesten ünnepi közgyűlésen emlékezett meg fennállásának 50 éves jubileumáról

Az 50 éves FATE köszöntése

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Barátaim!

A nagy viláégés és az országunkat is pusztító II. világháború után megkezdődött az *ország újjáépítése*. A nemzet élni akart. A romok helyett új lakásokat, házakat kellett építeni. Az új otthonokba emberi körülményeket kellett teremteni.

E megújulás fontos kelléke volt a fa.

A házépítéshez tetőszerkezeti anyagokra, ablakokra, ajtókra, parkettára, szaluzó anyagokra, az otthonok melegségéhez pedig bútorokra volt szükség.

Tudjuk, hogy ezen anyagok, tárgyak megszületéséhez emberek kellene, szellemi és fizikai ráfordítás. Ha folyamatokról, szervezésről, technológiai tudásról beszélünk, akkor elsősorban a műszaki szakember, a műszaki értelmiség munkáját kérjük számon, azt értékeljük.

Jelen esetben a fa- és bútortipar talpra állása volt a cél.

Minden bizonnyal így gondolták ezt ők is, akik 1950. június 29-én megalapították a Faipari Tudományos Egyesületet.

Az alapítók közül 30 fő nevét ismerjük, de az alakuló ülésen kb. 50-en vettek részt. Amikor köszöntöm egyesületünket megalakulásának 50. évfordulóján, akkor először rájuk emlékezem.

Számos alapítót ismertünk, közülük jó néhányan példaképeink, tanítómestereink voltak.

Mire tanítottak bennünket, az őket követő generációk faiparos közösségét?

A szakma tiszteletére, szeretetére, egymás segítésére és megbecsülésére. Az igazi munkára, a szakmai csapatok kialakítására.

Engedjék meg, hogy személyes élményeim alapján kiemeljek néhány „nagy” nevet, természetesen fejtet hajtva valamennyi alapító előtt.

Mindenek előtt dr. Szabó Dénes professzorunkra gondolok hálával, aki mérhetetlen sokat tett azért,

hogy megteremtődjön és felnőjön egy hozzáértő új nemzedék a szakmában.

Amikor a fiatal mérnökök a gyárakba, üzemekbe kerültek, találkoztak egy csodálatos „munkás” emberrel, akinél a gyártási folyamatokról talán senki nem tudott többet, és ezt a tudást a gépek, és munkaadók mellett táplálta az ifjú nemzedékbe.

Ő volt **Bódogh István**.

Soha nem felejttem el, amikor fiatal mérnökként találkoztunk a nagy nevű „Pista” bácsival, azt mondta – „imádlak benneteket, mert ti mind az én gyerekeim vagytok”.

Mi éreztük, hogy ezt valóban így is gondolta.

Aztán a halk szavú **Lonkai János** – aki vizsgabiztosként talán jobban izgult valamennyiünkért, hogy sikeres legyen a diplomavédésünk, mint saját magunk.

Somogyi László, a kiváló gazdasági vezető, és elhivatott FATE vezető.

Dr. Szabó Károly, a tudós alkat, a szakma tudományos kutatója. Mi volt a célja az alapítóknak?

A *faipar* feladatainak tudományos feltárása, az ország területén működő műszaki és tudományos szakemberek tömörítése.

Az alapképzettség fejlesztése, a továbbképzések megvalósítása.

Műszaki előadások, konzultációk szervezése, külföldi kapcsolatok ápolása.

A faipari szakirodalom magas fokra emelése, a tagok általános műveltségének emelése. Úgy gondolom, hogy ma sem lehetne átgondoltabban megfogalmazni egyesületünk fő célkitűzéseit. Legfeljebb a mai célokhoz kell a mai követelményeket igazítani.

Horváth Tibor elnökünk a következőket mondja arról, hogy melyek a mai céljaink?

A tudás fejlesztése, amely az alapját képezi annak, hogy az Európai Unió szintjén is megálljuk a helyünket.

E tudásfejlesztés alatt az alapfokú képzéstől az akadémikusig minden szintet képviselni kell.

Konferenciákon, publikációkon keresztül kell a hiányos ismereteket bővíteni. Mindezek párosuljanak a szakmai közösségek, baráti szálak erősítésével, a legjobb szakemberek megbecsülésével. *A közös célok csak a tagok együttes munkájával érhetők el.*

Tisztelt Jubileumi Közgyűlés!

Úgy gondolom, hogy *akkor tudjuk méltó képpen köszönten* az 50 éves egyesületet, ha a nemes célok mellett bemutatjuk mindazt a sokrétű tevékenységet, amelyet sok elhivatott kollégánk, barátunk és az egész közösség tett az eltelt idő alatt.

A FATE történelmi küldetést teljesített akkor amikor a felsőfokú faipari mérnökképzés fontosságát felismerte, és megvalósította.

1951-ben Budapesten a Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán Könnyűipari tagozatot indítottak, 3 évfolyamon 40 fő faipari gépészmérnök végzett.

Rövid időn belül az ipar vezető szakemberei között találjuk az akkor végzetek többségét.

A FATE fontosnak tartotta, hogy a faipari technikumok szakmai felügyelete a Könnyűipari Minisztérium Faipari Főosztályához kerüljön.

Új tankönyvek alkalmazásával, és a korszerű gyakorlati oktatás megvalósításával sokat tettek a középfokú szakemberképzésben.

E téren azonban a legjelentősebb lépés az volt, amikor kezdeményezték az Erdőmérnöki Főiskolán a nappali tagozatos faipari mérnökképzés beindítását. Céltudatos munkájuk eredményeként 1957–58-ban megkezdte tanulmányait az első évfolyam. Ezzel megindult az a faipari mérnökképzés mely a mai fa- és bútortoripari felsőfokú szakemberek oktatásában kiemelkedő jelentőséggel bír.

A FATE kezdeményezései kisugároztak a szakma minden területére. Ez a szakmai bázis volt az, mely nélkül a magyar bútortoripar folyamatos fejlődése elképzelhetetlen lett volna.

Létrehozták a Faipar című szaklapot, melynek gyakorlati és tudományos cikkei felölték az anyagtakarékosságot, a műszaki fejlesztés különböző területeit, és pótolhatatlan információkat nyújtottak a tagok számára. Hosszú évekig iránytű volt a lap- a fa- és bútortoripari szakemberek számára.

Különböző konferenciákon nagy jelentőségű kérdésekkel foglalkoztak. Ezek közül néhányat kiemelnek.

Vizsgálták a nagy sorozatgyártás feltételeit, a mesterséges szárítás technológiáját, az alapanyagellátás helyzetét, a gyártmányfejlesztés és minőség összefüggéseit, műanyagok alkalmazását, fűrészipari anketó tartottak stb.

A FATE jelentős szerepet játszott a fűrészüzemek fejlesztésében, a forgácsológépek telepítésében, a rostlemezgyártás hazai fejlesztésében.

Aktív szerepe volt a FATE Bútortoripari Szakosztálynak a műgyantaragasztás technológiájának a kialakításában, a szórólakkozás, illetve a kísérleti forgácsológépek bevezetésében, és a jól szervezett tanulmányutak sorában a külföldi, elsősorban a szocialista országokba irányuló tapasztalatszerzések szervezésében. Amikor a '60-as években az életszínvonal növekedé-

se megkívánta, hogy a lakosság bútorrellátása lényegesen jobb színvonalon legyen biztosítva, a különböző időszakok fejlesztési programjának kialakításában, a korszerű gépek működésének megszervezésével, a FATE az élcsapat szerepét vitte.

A bútortoripar fejlesztése következtében egyre nagyobb jelentősége volt annak, hogy a nagyközönség megismerje a bútortoripar termékeit.

Jelentős szerepet vállaltak az OTTHON Kiállítások megszervezésében, mely kiállítás már 1974-ben a BNV-vel együtt történt, és tulajdonképpen ebből nőtt ki a Nemzetközi Bútor Szakvásár, mely képviseli a bútortoripart, az alapanyaggyártókat, -szállítókat, és a kellekeseket.

A rendszerváltást megelőző időszakban már sok minden megváltozott a szakma életében, és ezért új dolgokat kellett kitalálni. Mindezekből én a legfontosabbakat szeretném kiemelni.

Fontos volt annak a felismerése, hogy a fa és bútortoripari szakemberek évente a szellemi bázisukon, Sopronban találkozzanak. Ez a találkozó a műszaki, szakmai, tudományos kérdések megismerését szolgálja, egyben az iparágak művelőinek baráti találkozóját biztosítja. Így született meg a Ligno-Novum gondolata, az Országos Faiparos Találkozó, az Öreg Fás Diákok Baráti társasága.

Úgy gondolom – aki évről évre látogatom e rendezvényeket –, hogy semmivel nem pótolható az az eseménysorozat ami a Ligno Novum ideje alatt történik.

Ezekben az esztendőben egyre nehezebb helyzetbe került az oktatásfejlesztés, a különböző tudományágak művelése. Ezért kellő időben létrehozták a Faipari Tudományos Alapítványt, a Faipar Fejlesztéséért Alapítványt, és közreműködtek a Nemzetközi Ösztöndíjas Alapítvány megteremtésében.

Ezen alapítványok szakkönyvek kiadását, diplomamunkák készítését, tanulmányutak támogatását biztosítják, és nagyon sok segítséget adnak ezen területek kiválasztottjainak.

Munkamódszere több pillérré épült. Elnökség, elnök, főtájtár, ügyvezető titkárság, szakosztályok, bizottságok, vidéki csoportok. E munkamódszerrel igazi csapatmunkát végeztek, és a legjelentősebb szakmai közösséget alkották.

Folytathatnám a sort sok más eseménnyel és folyamattal, azonban mindezek megtalálhatók Lele Dezső: A FATE története című kiadványában, mely a mai nap során az Önök kezébe került. Kérem, hogy tanulmányozzák azt, és ennek alapján ítélik meg az 50 év hiteles történetét.

Ma is, az évezred fordulóján a FATE legfontosabb feladatának tartom a magasabb szintű tudományok továbbvitelét, a tudás bővítését. Az alap- és továbbképzések, tanfolyamok szervezését. Az egyetemi oktatáson keresztül a terméktervezés és a modern tudományok oktatásában való segítségnyújtást.

E feladatok megvalósulása nélkül a fa- és bútortoripar előtt álló célok nem oldhatók meg.

A jövőbeni magatartásunkat meghatározza az európai uniós csatlakozás. Illetve nem a jövőbeni, hanem már a mai magatartásunkat is meghatározza, ugyanis ez a szakma már az európai legfejlettebb álla-

mok által diktált verseny körülményei között dolgozik, és itt a követelmény velünk szemben a vevők egyre növekvő minőségi és választéki igényeinek kielégítése, méghozzá a lehető leggyorsabban és rugalmasan.

Ehhez pedig először szellemi tőke kell, az ember alkotó szerepe a folyamatokban.

Hol tartunk ma?

A rendszerváltás első szakaszában óriási volt a visszaesés. Majd egy lassú stabilizációs időszakba érkeztünk, ahonnan úgy szeretnénk, hogy felfelé vezessen az út. Ennek egyetlen lehetősége az elvesztett piacok egy részének visszaszerzése a hazai vevőkörben, valamint új export piacok megszerzése. Ehhez jó design kell, jó marketing, technológiai fejlesztés, és magas szintű gyártásirányítás.

Tudjuk, hogy ezeket a feltételeket csak az ipar teremtheti meg. Ebben a munkában van ma is fontos szerepe a Tudományos Egyesületnek.

Tisztelt Ünnepi Közgyűlés!

A fa- és bútorigipari szakma nevében a Bútorszövetség elnökeként *köszöntöm a FATE szervezetét* alakulásának 50 éves jubileumán, köszöntöm az alapítókat, lelkes utódait, és külön azon tagjainkat, akik ma is önzetlen odaadással, hittel dolgoznak e szervezetben.

A köszöntésen túlmenően azonban szeretném *kö-*

szönetemet is kifejezni mindazon vállalkozásoknak és kollégáknak, akik aktív munkásai szervezetünknek, és szívügyüknek tartják e szép szakma fejlődését, a jövő építését.

A FATE minden tagjának kívánok munkájukban, egyéni életükben sikereket és boldog jövőt.

Kormos Ernő

a Bútorszövetség elnöke

A Faipari Tudományos Egyesület jubileumi közgyűlésének résztvevőit köszöntötte, illetve felszólalt: *Horváth Tibor*, az egyesület elnöke, *dr. Havass Miklós*, a MTESZ alelnöke, *Ormos Balázs*, az Országos Erdészeti Egyesület főtthkára, *dr. Dalocsa Gábor*, az egyesület volt főtthkára, *Lele Dezső*, az egyesület volt főtthkára, *dr. Molnár Sándor* intézetigazgató, tanszékvezető egyetemi tanár, Nyugat-Magyarországi Egyetem, *dr. Tóth Sándor*, az egyesület Budapesti Szervezetének elnöke.

Dr. Láng Miklós tanszékvezető egyetemi tanár ünnepi megemlékezést tartott *dr. Lugosi Armand* halálának 10 évfordulója alkalmából.

Ezt követően kitüntetések átadására került sor. A Lugosi Armand-díjat az özvegy *dr. Lugosi Armandné*, a Fáy Mihály-díjat *dr. Fáy Mihályné* adta át, akiket csatládjuk is elkísért.

Az ünnepi közgyűlés levezető elnöke *Honfi Ferenc*, az egyesület alelnöke volt.

MIEGHÍVÓ

A Faipari Tudományos Egyesület ünnepi közgyűlésére.

Időpont:

2000. augusztus 24. 15.00 óra

Hely:

**Nyugat-Magyarországi Egyetem (Sopron, Bajcsy-Zsilinszky u. 4.)
Főépület 6. előadó**

Napirend:

Elnöki tájékoztató

Örökös tagok köszöntése

A közgyűlésre tisztelettel meghívom és szíves részvételére számítok

Horváth Tibor

elnök

A Faipari Tudományos Egyesület kiemelkedő szakmai és egyesületi tevékenységükért FAIPAR FEJLESZTÉSÉÉRT EMLÉKÉREM kitüntetésben részesítette:

GYÖRE ILDIKÓ
okl. faipari mérnök

1978-ban végzett a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen. Első munkahelye a Zala megyei Tervező Vállalat volt ahol elsősorban közintézmények belső tereinek faszervezeti munkáival foglalkozott. 1981 óta dolgozik jelenlegi munkahelyén a Zala Bútor Rt.-nél. Diszpécser munkakörben kezdett, mely jó lehetőség volt arra, hogy megismerje a gyár termelési rendsze-

rét, az üzemeket és a termékeket. Az eltelt évek során műszaki illetve termelés-előkészítéssel, szervezéssel foglalkozott. Volt műszaki előkészítő, export-előadó, gyártásszervező. 1990-től műszaki osztályvezető, 1993-tól termelési osztályvezető. A Zala Bútor Rt.-nél végrehajtott szervezeti átalakítások után is a műszaki előkészítés területén maradt, 1998-tól a fejlesztés-előkészítés vezetője. Eredményesen vett részt a gyár technológiai és termelés-szervezési megújításában. Aktív résztvevője a gyár mindennapi műszaki, termelési, sőt még számviteli, kereskedelmi tevékenységének is, egyszerűen a gyár komplex életének.

Egyesületünknek 1981 óta tagja, 1985-től a zalaegerszegi csoport titkára.

DR. FÁBIÁN TIBOR
gépészmérnök
mérnök-közgazdász

1959-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán szerzett diplomát. Mérnöki gyakornokként rövid ideig a MÁV egyik járműjavító vállalatánál dolgozott, majd még abban az évben eredményes pályázattal a Faipari Kutató Intézet munkatársa lett és 1998. március 31-ig kutató mérnök volt. Munkaköre folyamatosan bővült, 1974-ben tudományos osztályvezető, 1994-ben igazgatóhelyettes lett, majd 1997-ben ügyvezető igazgatónak nevezték ki. 1999 májusában vonult nyugdíjba.

Kutatási munkái mellett továbbképezte magát, a Közgazdaságtudományi Egyetemen 1968-ban mérnök-közgazdász oklevelet kapott. Az Intézetben tevékenységi körébe tartozott az iparjogvédelem, melyhez 1969-ben szabadalmi ügyvivői képesítést szerzett.

A Faipari Kutató Intézetben kezdetben lemeziparral

kapcsolatos kutatási és műszaki fejlesztési feladatok megoldásában vett részt, később fűrészipari feladatokat kapott. Hosszú időn keresztül tevékenysége elsősorban a faanyag-száritás fejlesztésére irányult, amelynek keretében az energiamegtakarítás lehetőségeinek meghatározása, jó száritási minőséget biztosító technológiai megoldások és menetredek kidolgozása volt a feladata. Több éven keresztül témafelelőse volt a fenyőhelyettesítés lehetőségeinek vizsgálata tárgyú minisztériumi kutatási témának, valamint a fűrészipari feldolgozás műszaki hatékonyságának fokozása tárgyú középtávú kutatási feladatnak. Témavezetője volt a tűzvédelmi kutatások és kísérletek faalapanyagú épületeknél tárgyú középtávú kutatási témának. E témakörből választotta egyetemi doktori értekezésének tárgyát. Megvédésére 1980-ban került sor.

Hosszú idő óta meghívott előadója a soproni Nyugat-magyarországi Egyetemnek faanyag-száritási és faanyag-ismerettani témakörben, korábban az iparjogvédelem fakultatív tantárgynak. 1988-ban az egyetem címzetes egyetemi docense lett.

A Faipari Tudományos Egyesületben sokáig a faanyag-száritási munkacsoport vezetője volt. E tevékenység keretében száritási továbbképző és száritókezelői tanfolyamokat vezetett és részt vett az oktatásban. 1962 óta tagja egyesületünknek. Kutatási munkáiról és azok eredményéről 50 publikációja jelent meg. Számos szakmai rendezvényen tartott előadást.

Bejegyzett faanyag-száritási és iparjogvédelmi szakértő.

**A Faipari Tudományos Egyesület
kiemelkedő szakmai és egyesületi tevékenységükért
első alkalommal kiadásra kerülő FÁY MIHÁLY-DÍJ
kitüntetésben részesítette:**

DR. BALOGH GÁBOR (posztumusz)
okl. faipari mérnök

KORMOS ERNŐ
okl. faipari mérnök

1955-ben vegyésztechnikusi oklevelet szerzett Szegeden. Első munkahelye a Szegedi Falemezgyár farostlemez kísérleti üzeme volt.

1959-ben nyert felvételt a Mohácsi Farostlemezgyárba.

1967-ben végzett a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen, mint okleveles faipari mérnök. 1972-ben megszerezte a műszaki doktori címet.

A Farostlemezgyárban minőség-ellenőrzési, majd beruházási osztályvezetőként dolgozott. 1980-ban nevezték ki műszaki igazgatóhelyettesnek. Gyakorlatilag azóta is ezt a posztot töltötte be, műszaki és termelési vezérigazgató-helyettesként, haláláig.

Publikációiban a farostlemez rostosításával, enyvezésével, műszaki tulajdonságaival foglalkozott, melynek többsége a FAIPAR c. szaklapban jelent meg. Dr. Winkler Andrással közösen írt, az MDF-el foglalkozó dolgozatot Akadémiai-díjjal ismerték el. Nemrégiben jelent meg dr. Winkler Andrással és Szántó Dezsővel közösen írt könyvük a farostlemezgyártásról.

A Faipari Tudományos Egyesületnek 45 éve tagja, a mohácsi FATE Csoport egyik alapítója. Dr. Fáy Mihály tanítványa és közvetlen munkatársa volt.

1962-ben a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen szerzett faipari mérnöki diplomát. A veszprémi VIDEOTON ösztöndíjasaként a Rádió és Televízió Kávégyárban kezdte pályafutását, majd 1963-tól főmérnöki beosztásban dolgozott. 1968-ban került a Balaton Bútorgyár jogelődjéhez főmérnöként, majd 1975-től a gyár igazgatója, 1993-tól pedig a Balaton Bútorgyár Rt. elnök-vezérigazgatója, jelenleg az Igazgatótanács elnöke. Vezetése alatt a bútorgyár jelentős technológiai korszerűsítésen esett át az elmúlt közel két évtizedben, és az ágazat egyik legeredményesebb vállalatává vált.

Tevékenyen vesz részt a szakmai közösség életében. Korábban a Bútoripari Egyesülés, jelenleg a Bútorszövetség elnöke.

A soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen részt vett az elméleti és gyakorlati oktatásban, valamint az egyetem vezető testületének munkájában. E tevékenységét nagyra becsülve az egyetem címzetes egyetemi docens címet és PRO UNIVERSIATE SOPRONIENSI kitüntetés adományozta. A Faipari Tudományos Egyesületnek és a hazai faiparnak meghatározó és köztiszteletben álló személyisége. A FATE munkáját 40 éve önzetlenül segíti, támogatja. Egyesületünk örökös tagja.

A Faipari Tudományos Egyesület közgyűlése örökös taggá választotta

BALOGH GYÖRGY – Budapest

FRANK LÁSZLÓ – Szeged

DR. PETRI LÁSZLÓ – Budapest

tagtársainkat.

Örökös tagjainknak szívből gratulálunk és kérjük, hogy továbbra is támogassák egyesületünket kitűzött céljai megvalósításában.

Gazdag és értékes szakirodalmi, publikációs és oktatói tevékenységéért a Faipari Tudományos Egyesület LUGOSI ARMAND-DÍJÁT kapta:

MATLÁK ZOLTÁN
okl. faipari mérnök

1965-ben végzett az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán.

Pályáját 1952-ben kárpitós szakmunkásként kezdte szövetkezeti üzemekben, majd műszaki állományba kerülve termelésirányítóként tevékenykedett.

1966–1972 között tervező irodában vezető tervezőként, 1973-tól 1980-ig a KERMI osztályvezetője, 1981–1988 között az ÉPFA, valamint a BUBIV gyártmányfejlesztési irodáját vezette.

1988-tól 1991-ig a Bútorkereskedelmi Minőségügyi Egyesülés igazgatóhelyettese volt.

1992-től, jelenleg is a Bútor, Faipari Minőségügyi és Gyártmányfejlesztő (BUFAMI) Bt. ügyvezetője.

Évtizedek óta vesz részt a bútór és faipari szabványosítási munkában, a minőségtanúsító rendszerek továbbfejlesztésében. Jelentős szerepet vállalt a Könnyűipari Műszaki Főiskolán a kárpitós szakirányú mérnök-képzés elindításában.

1994 óta c. adjunktusként a bútorigipari gyártmánytervezés, a bútorigipari technológia és géptan tárgyakat oktatja. Eddig négy évfolyam végzett eredményesen. A főiskola három jegyzetét jelentette meg.

A Faipari Tudományos Egyesület keretében eddig 15 kárpitós továbbképző tanfolyamot szervezett, melynek rendszeres előadója is volt. Hosszú évek óta publikál a szakajtóban. Szak-, ill. tankönyveivel nagy szolgálatot tett a kárpitós szakma színvonalának emelésében és az oktatás korszerűsítésében. Számos tankönyv és jegyzet lektora, diplomatervek bírálója és több diplomázó konzulense.

Két szakkönyv társszerzője, négy szakoktatási jegyzet és két technikum tankönyv önálló szerzője. Szakmai folyóiratokban 120 szakcikke jelent meg.

1964 óta tagja egyesületünknek.

Eredményes szakoktatói és egyesületi tevékenységéért AZ ÉV OKTATÓJA kitüntetésben részesült:

MÁTRAI FERENCNÉ
okl. faipari mérnök
mérnök-tanár

1967-ben a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen szerzett diplomát, majd 1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karán mérnök-tanári képesítést.

Első munkahelye az ERDÉRT Vállalat volt. 1970-től 1995-ig nyugdíjazásáig a Kozma Lajos Faipari Szakközépiskola mérnök-tanára, majd igazgatóhelyettese volt. Jelenleg félállásban, illetve óraadóként dolgozik.

Részt vett a felnőttképzés szervezésében, irányításában, a technikus-képzés óratervének összeállításában, engedélyeztetésében. Jelentős munkát vállalt az Országos Tanulmányi Verseny feladatainak összeállításában, az érettségi képesítő vizsga feladatainak kidolgozásában.

Szakközépiskolai tankönyveket szerkesztett, lektorált: Faipari géptan, Faipari technológia példatár.

Összeállításában jelent meg a Faipari Képletgyűjtemény és Táblázatok című kiadvány.

1994 óta tankönyv szakértő.

1980 óta tagja egyesületünknek.

Kitüntetett kollégáinknak szívből gratulálunk.

Dr. Lugosi Armand élete és munkássága

Dr. Lugosi Armand a háború befejezése után a gyár-
iparrá fejlődő hazai faipar kimagasló egyénisége volt.

Élete fiatal korától összeforrt a magyar faiparral. Vé-
gigjárta annak valamennyi fontos területét. Kiemel-
kedő szerepet töltött be a termelés szervezésében és
irányításában, a műszaki tervező munkában, a faipari
kutatásban és az egyetemi oktatásban.

Ő volt a magyar nyelvű faipari gépészeti szakiro-
dalom megteremtője és legtermékenyebb írója.

Dr. Lugosi Armand 1924. november 1-jén szüle-
tett az erdélyi Dicsőszentmártonban. Elemi iskoláit és
a gimnázium első öt osztályát Romániában, Bukarest-
ben végezte. Észak-Erdély Magyarországhoz való
visszacsatolásakor – 1940-ben – költözött Budapest-
re, így középiskolai tanulmányait már itt fejezte be,
majd beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetem Gé-
pészmérnöki Karára. Az előadások hallgatását 1948-
ban fejezte be, de gépészmérnöki oklevelét azonban
csak 1951-ben szerezte meg, ugyanis már egyetemi
tanulmányai közben is dolgozott.

1944 nyarán került először faipari üzembe vasesz-
tergályos gyakornokként. 1945 nyarán gépész, majd
főgépész lett. Államosításkor a Cérnaorsógyár felelős
műszaki vezetője, majd az Ipari Fakelléktermelő Nem-
zeti Vállalatnál a normairóda, majd a tervosztály veze-
tője lett.

Gépészmérnöki oklevelének megszerzése után a Fa-
ipari Gépjavitó Vállalat főmérnökévé nevezték ki. Itt
dolgozta ki a faipari gépek TMK-rendszerét és mód-
szerét.

1952-ben a parafafeldolgozó Vállalat főmérnöke
lett. Ebben a beosztásban irányította a vállalat több
telephelyről való összevonási munkáit. Jellemző az ak-
kori viszonyokra, hogy nehéz feladatának teljesítése
után áthelyezték a Tűzoltószerszám- és Létragyárhoz, ahol
1959-ig főmérnöként dolgozott.

E beosztásában megszervezte az iparági vasalat- és
veretgyártást, valamint a háború utáni első hazai fa-
ipari szárítóberendezések gyártását.

Fáradtságos üzemi munkája mellett is állandóan to-
vább képezte magát. 1952 óta intenzíven vett részt a
Faipari Tudományos Egyesület munkájában, továbbá
jelentős oktatási tevékenységet is folytatott.

1952–1957 között több művezetőképző tanfolya-
mot vezetett és tartott.

1952–1953-ban a Gazdasági és Műszaki Főiskolán
oktatta a Faipari géptant, mint önálló tantárgyat.

1954-ben jelent meg első jegyzete a Mérnöki
Továbbképző Intézet kiadásában a „**Faipari gyalugé-**

pek működése, kezelése és karbantartása” címmel,
majd ezt követte 1956-ban a Csákány Sándorral kö-
zösön írt „**Tervszerű megelőző karbantartás a fa-
iparban**” című könyve. Ezekben a műveiben foglalta
össze és adta közre addigi gazdag üzemi tapasztala-
itait, melyre a rohamosan fejlődő iparág nagy szük-
sége volt.

1959-ben a Faipari Kutató Intézetben nevezték ki
osztályvezetőnek. Itt tudományos osztályvezetőként
megszervezte a Gépesítési és Automatizálási Osztályt
és a faipari gépészeti kutatásokat.

E beosztásában sok kutatási témát vezetett, melyek-
nek eredményét az egész faipar hasznosítja.

Ezek közül kiemelkedőek voltak az alábbiak:

„Fűrészáruterek gépesítése” (1959) – melynek ered-
ményeként alkalmazzák az oldalvillás targoncás anyag-
mozgatást a fűrészáruk egységgrakatos mozgatásánál
„Gépesítési és automatizálási lehetőségek feltárása
a faiparban” (1960)

„Kérgelőgépek gyártásának világszínvonala és a ha-
zai kérgelőgépek vizsgálata” (1960)

„Keményfémplakás körfűrészlapokat élező prog-
ramvezérlésű gyémánttárcsás szerszámélezőgép”
(1960)

Dr. Lugosi Armand nemcsak fáradhatatlanul dolgo-
zott, hanem munkája mellett állandóan tanulmányoz-
ta a külföldi szakirodalmat is és folyamatosan publi-
kált, szakkikvei 1952-től folyamatosan jelentek meg
hazai és külföldi folyóiratokban, legnagyobb részét a „Fa-
ipar” című szaklap hasábjain.

Szakkikvei közül külön ki kell emelni az 1960–1961-
ben megjelent „A faipari gépgyártás világszínvonala”
című kilenc részes cikksorozatát, mely a szakma szá-
mára – az akkori viszonyok között – meglepő újdonsá-
gokat tartalmazott.

1959-től 1962-ig meghívott előadóként oktatta a
faipari géptant az Erdőmérnöki Főiskolán, 1962–1969
között pedig már az Erdészeti és Faipari Egyetem Fa-
ipari Mérnöki Karán, mint főállású egyetemi docens
ugyanazt a főtárgyat és továbbá másik három tantár-
gyat is (**gépelemek I., erőgépek, biztonságtechni-
ka**).

Elévülhetetlen érdeme, hogy Magyarországon elő-
ször és időtállóan megszervezte a „faipari géptan”,
mint három féléves tantárgy egyetemi szintű oktatá-
sát, felépítette az előadások anyagát, kidolgozta a gya-
korlatok tematikáját és rendszerét.

Munkájában szüntelen tanulást társított nagy ipari
gyakorlatához, amelyhez kiváló előadói és rendsze-

rező készsége járult. Fáradhatatlan munkával építette fel oktatott tananyagát és alkotta meg az oktatott tárgyak jegyzeteit:

Faipari géptan I. (1962),
Faipari géptan II. (1966),
Erőgépek (1964),
Gépelemek I. (1968),
Biztonságtechnika (1969).

Jegyzeteiből mérnökgenerációk tanultak és tanulnak még ma is.

1962-ben „summa cum laude” minősítéssel védte meg a „Fűrészáruterek gépesítésének egyes kérdései” című műszaki doktori értekezését.

Ekkor indul szakírói munkásságának fénykora. 1963-ban jelent meg a „**Fűrészipari technológia**” című hézagpótló munka, melyet Bobok Lászlóval és Erdélyi Györggyel írt és amely hosszú idő után először tárgyalta egységes szerkezetben az anyagterítési, fűrészcsarnoki és készárutéri tevékenységet és a technológiához alkalmazott korszerű gépeket és berendezéseket.

A „Fűrészipari technológia”-ért – kihangsúlyozva a téma újszerű feldolgozását és kitűnő tárgyalási módját – a Műszaki Könyvkiadó a szerzőket 1965-ben nívódíjjal részesítette.

1965-ben adja ki a Műszaki Könyvkiadó „**A furnér és rétegeltlemez-gyártás technológiája**”-t. Ezt a munkát Barlai Ervinnel és Gönczöl Imrével írta. A mű a furnér és rétegeltlemez-gyártás témakörébe tartozó technológiákat, a már ismert és legújabb idetartozó megmunkálógépek leírását, kezelését, fontos műszaki adatait, valamint a faforgácsolás elméleti és gyakorlati ismertetését tartalmazza. Áttekintést ad a furnér- és rétegeltlemez-gyártásra alkalmas fafajokról, azok felhasználási lehetőségeiről. Tárgyalja a munkagépek kapacitás számításait és az ezzel kapcsolatos üzemszervezési feladatokat.

Mind a „Fűrészipari technológia”-t mind a „Furnér és rétegeltlemez-gyártás technológia”-ját egyetemi tankönyvvé nyilvánították.

Ezek után 1967-ben jelenik meg a Faipari géptan című egyetemi tantárgy teljes anyagát magában foglaló öt kötetes könyvsorozatának első kötete a „**Faforgácsolás**”, melyet szinte évente követ a további négy kötet, úgy mint:

Faipari gyalu-marógépek és -gépsorok (1969),
Faipari csiszológépek és -gépsorok (1970),

A forgácsmentes alakítás gépei a faiparban (1971) és a

Faforgácsoló szerszámokat karbantartó gépek (1973).

A könyvsorozatnak mind az öt kötetét, hasonlóan az előző két könyvéhez, egyetemi tankönyvvé nyilvánították.

Egyetemi oktatói munkája mellett nemcsak kitűnő jegyzeteket és szakkönyveket írt, hanem kutatási tevékenységét is folytatta.

Jelentős volt a faipari gépek és berendezések karbantartási rendszeréről és módszeréről végzett kutatás, melynek során meghatározta a különböző faipari gépek pontossági követelményeit. Ez alapján több nagyüzemünk gépei műszaki állapotának, szerszámozásának és megmunkálási méretpontosságának a vizsgálatát végezte el.

Kiemelkedő eredményű volt továbbá a faanyagok forgácsolhatóságának vizsgálata is. Ennek keretében elvégezte a különböző csiszolószemcsék összehasonlító vizsgálatát, meghatározta és elterjesztette az optimális csiszolási és fogácsolási paramétereket, valamint az optimális szerszámfajtaikat.

A fentiekén kívül számos kutatási témában volt közreműködő vagy szakértő. Kutatási eredményeit előadásiban, tanulmányokban és szakkikkekben tette közzé.

1966–1969 között a Faipari Mérnöki Kar dékán-helyetteseként irányította a kar tudományos munkáját.

1955–1970 között hét mérnöktoábbképző tanfolyam szervezője és előadója volt a Budapesti Műszaki Egyetemen és a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen. E tanfolyamok előadási anyagát három jegyzetben foglalta össze.

1963–1969 között, majd 1975-től tagja volt az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kara Állami Vizsgáztató Bizottságának. Tízéves egyetemi oktatói tevékenysége alatt felnőtt egy új műszaki generáció, amely szakmai felkészültségében örzi legmaradandóbb alkotói tevékenységének gyümölcsét.

1969-ben visszaköltözött Budapestre és az „Erdőterv” igazgatóhelyettes főmérnöke lett, majd rövid idő múlva – miniszteri rendelkezés alapján – a Budapesti Falemezművekhez helyezték át, ahol – többek között – irányította a vállalat rekonstrukciós beruházásainak befejező szakaszát.

Így nevéhez fűződik a:

- Hárosi Forgácslapgyár (25 E m³/év) befejezése,
- a szalagfűrész technológiájú (rönkhasító-rönkvágó szalagfűrészgép) fűrészüzem megvalósítása,
- folyamatos rendszerű furnérgyártás hazai megteremtése (Cremona I. és Cremona II. furnérgyártó gépsorok telepítése, a furnérvégkikészítés gépesítése).

1976. október 1-jével a Budapesti Falemezművek és a Fűrész- és Hordóipari Vállalat összevonása révén lérejtött, kiemelt kategóriájú Fűrész-, Lemez- és Hordóipari Vállalat műszaki igazgatójává nevezték ki. Feladatköre – mint a vezérigazgató első számú helyettesének – a beruházás és a műszaki fejlesztés volt.

Munkájának, tevékenységének kiemelkedő eredményei:

- a Budapesti Fűrészüzem (Soroksári út) rekonstrukciója,
- a Ceglédi Székülés és Széktámla üzem megvalósítása,
- a Ceglédi Hordóüzem fejlesztése.

Szakírói tevékenységét – a nehéz üzemi munkája mellett – ebben az időszakban is folytatta. 1976-ban a Műszaki Könyvkiadó gondozásában jelent meg az 1095 oldal terjedelmű „**Faipari kézikönyv**”, melynek nemcsak szerkesztője, hanem több fejezetének (42 ívének) szerzője is. „A Faipari kézikönyv másfél évi munkával készült el. Felépítésében, tartalmában az eredetileg kitűzött célt kívánta elérni: olyan kézikönyvet bocsátani a faiparban dolgozó szakemberek, mérnökök, technikusok stb. rendelkezésére, amelyben az adott tárgykörben járatos szakember folyamatokra vonatkozó adatokat és megoldási lehetőségeket talál” – írja a könyv előszavában. A Faipari kézikönyv 1977-ben nívódíjjal részesült.

A következő években pedig az elsődleges faipari szakközépiskolák számára megírta a „Géptan és szerzőismertet” I–II., III. és IV. című tankönyveket (1982, 1985, 1987). Ezeket a szakközépiskolai tankönyveit, valamint az egyetemi jegyzeteit többször is kiadták.

Üzemi, kutatóintézeti, majd egyetemi oktatói és kutatói munkája mellett kiemelkedő társadalmi tevékenységet is végzett. A Faipari Tudományos Egyesületnek 1952-től haláláig tagja volt. Megszámlálhatatlan azoknak az előadásoknak és hozzászólásoknak a száma, amelyeket a különböző FATE rendezvények keretében hazai és nemzetközi szaktekintélyek előtt tartott. Előadásai a hallgatóság számára mindig újdonságokat tartalmaztak, legtöbb esetben a faipar fejlesztésével összefüggésben hangzottak el.

1952-től a „Faipar” című szakfolyóirat szerkesztőbizottságának munkájában is tevékenyen részt vett.

1967–1985 között a FATE Országos Elnökségének és Ügyvezető Elnökségének a tagja volt. 1959–1980 között a FATE Gép- és Szerzőfejlesztési Bizottságának a vezetője volt, mely több alkalommal képviselte hazánkat a KGST Gépipari Szekciójában. Esetenként a FATE Műszaki Tudományos, illetve Oktatási Bizottságában is dolgozott.

1970–1973 között a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Faipari Albizottságának, 1973–1976 között pedig a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságának volt a tagja.

1984-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjazásával azonban nem szakadt meg a kapcsolata volt munkahelyével, a faipari szakemberekkel, a faiparral. Mint nyugdíjas tanácsadó dolgozott tovább.

Feladatát képezte:

- a beruházási tanácsadás,
- a vállalati karbantartási tevékenység szervezése,
- különböző műszaki, gazdasági elemzések készítése.

Szakírói tevékenységét is folytatta. 1987-ben jelent meg a Műszaki Könyvkiadó kiadásában a 822 oldalas „**Faipari szerszámok és gépek kézikönyve**” című munkája. Ezt a könyvét munkássága összefoglalójának tekinthetjük.

Dr. Lugosi Armand fáradhatatlan, áldozatos, az egész iparág fejlesztésére kiterjedő kiváló szakmai és társadalmi munkásságát számos kitüntetéssel is elismerték:

- öt alkalommal kapott miniszteri dicséretet,
- 1953-ban elnyerte a „Szakma legjobb műszaki vezetője” címet,
- 1953-ban sztahanovista főrménöki címet kapott,
- 1963-ban és 1975-ben a „Faipar Kiváló Dolgozója” címmel tüntették ki,
- 1967-ben a Faipari Tudományos Egyesület a „Faipar fejlesztéséért” című alapítványi nagydíját kapta meg,
- 1969-ben a „Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója” lett,
- 1978-ban MTESZ-díjban részesült.

Dr. Lugosi Armand 1990. május 28-án 65 éves korában váratlanul hunyt el. Halálával a faipar az egyik legjobb és legismertebb szakemberét és szakíróját veszítette el. Több mint négy évtizedes szakmai és társadalmi tevékenysége példamutató minden szakember számára.

Szakírói tevékenysége maradandóan őrzi emlékét, hiszen nevével, könyveivel, szakkikkeivel az az új szakmai generáció is találkozik, akik személyesen nem ismerhették.

A Faipari Tudományos Egyesület a kiemelkedő szakírói és publikációs tevékenység elismerésére 1992-ben **Lugosi Armand-díjat** alapított.

*(Kivonat Gyurácz Sándor:
A Faipari Mérnök Kar nagyjai című kiadványból.)*

Dr. Winkler András Széchenyi-díjat kapott

A Magyar Köztársaság elnöke a miniszterelnök javaslatára nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából Széchenyi-díjat adományozott **dr. Winkler Andrásnak**, a műszaki tudomány doktorának, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kar, Fa- és Papírtechnológiai Intézet, Lemezipari Intézet igazgatójának, tanszékvezető egyetemi tanárnak, a faanyagok komplex felhasználásának, feldolgozásának kutatása terén elért eredményeiért, az új faipari technológiák és mérések kidolgozásáért.

Dr. Winkler András tudományos munkássága széles körű. Célja a korszerű faipari kutatás fejlesztése hazánkban, a fafeldolgozó technológiák fejlesztése az alap kutatásokra támaszkodva.

Új szemléletet sikerült teremtenie a fahulladékok és gyengébb faválasztékok fontos alapanyagáá történő átértékelésével. Olyan modellt alakított ki, amelyben a hosszú idő alatt „megtermelt” faanyag minden részéből értékes terméket lehet

létrehozni. Új vizsgálati módszereket dolgozott ki a kisméretű farészek és az azokból készült falemezek és idomtestek jellemzésére.

Mérésekkel vizsgálta a faanyagokban történő változásokat. Leírta a lignin és a poliózok változásait különböző fafajoknál a famegmunkálás során.

Eljárásokat dolgozott ki fakéregből gyártható forgácslapok, furfurol maradékból gyártható farostlemezek, gipszkötésű farostlemezek, akácból és csertőlgyből gyártható közepes sűrűségű farostlemezek, valamint cellulóz készítésére. Jelenleg a magyar favagyron hasznosításáról készít tanulmányt munkatársaival.

Vendégkutatóként és előadóként több egyetemen dolgozott, könyveket és számos publikációt írt, az egyetemen három laboratóriumot alapított, kilenc éven át az egyetem rektora volt, amely idő alatt számos új szakot hozott létre, több tudományos fórum tagja.

(Hirfa)

Közhasznúsági jelentés a FAIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET 1999. évi működéséről

I. Számviteli beszámoló

I/1. Az Egyesület célja, tevékenysége

A Faipari Tudományos Egyesület az 1997. évi CLVI. törvény alapján közhasznú szervezetként működik.

Önkéntes alapon tagja a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének (MTESZ).

Az Egyesület székhelye: 1027 Budapest II., Fő u. 68.

Az Egyesület célja, társadalmi úton elősegíteni a magyar faipart és annak fejlődését. Ápolni és erősíteni a szakmai egység érzését és gyakorlatát, bővíteni az egyesületi tagok ismereteit, formálni a szakma és a faiparról kialakult közvéleményt, gondoskodni a tagok közös érdekképviseletéről.

I/2. Az Egyesület könyvvezetéséről, beszámolási kötelezettségéről

Az Egyesület könyvvezetésének módja, kettős könyvvezetés az általános szabályok szerint. Az Egyesület a 8/1996. (I. 24.) kormányrendelet alapján egyszerűsített éves beszámolót készít. A mérleg fordulónapja december 31., az éves beszámoló elkészítésének időpontja május 31.

I/2.1. A teljesség elvének megfelelően azok a tételek, amelyek a mérleg fordulónapja előtt még nem, de a beszámoló készítésének időpontja előtt ismertté váltak, aktív, illetve passzív időbeli elhatárolásként kerültek könyvelésre.

I/2.2. Az eszközök értékelése

Az Egyesület a befektetett és forgóeszközöket beszerzési költségen értékeli és tartja nyilván. A beszerzési költség az 1991. évi XVIII. törvény 35. §-ban leírtakat tartalmazza.

I/2.3. Az eszközök értékcsökkenése

Az Egyesület a befektetett eszközök értékcsökkenését lineárisan számolja el a mindenkori adótörvényben közzétett amortizációs kulcsok alkalmazásával. Terv szerinti értékcsökkenésként számolja el a befektetett eszközök fenti módon kiszámított értékcsökkenését évente.

A 30 E Ft alatti egyedi beszerzési értékű tárgyi eszközök esetében azok használatba vételekor egyösszegben számolja el a terv szerinti értékcsökkenést.

Terven felüli értékcsökkenési leírásként kerül elszámolásra a befektetett eszközök értékének csökkenése, azok megrongálódása, megsemmisülése esetén.

I/2.4. Az eszközök értékvesztése

Értékvesztést az Egyesület az 1991. évi XVIII. törvény 39. § szerint számol el.

I/2.5. Felújítás, karbantartás

Az Egyesület az állóeszközök felújításával kapcsolatos

költségeket, amennyiben azok nem eredményezik az állóeszköz értékének növekedését, költségként számolja el.

I/3. Az Egyesület vagyoni helyzetének alakulása

I/3.1. A befektetett eszközök alakulása

Megnevezés	Nyitó érték	Záró érték	Változás (E Ft-ban)
Tárgyi eszközök	115	115	-
Befektetett eszközök összesen	115	115	-

I/4. Források

I/4.1. Saját tőke

Saját tőke záróállománya	1 205 E Ft
Induló tőke	4 641 E Ft
Tőkeváltozás	3 436 E Ft

I/4.2. Kötelezettségek

	(E Ft-ban)
Hosszú lejáratú kötelezettségek záróállománya	0
Rövid lejáratú kötelezettségek záróállománya	128
ebből – belföldi szállítók	22
szja elszámolása	31
munkaadói, munkavállalói járulékok	5
tb-kötelezettség	45
elkülönített alapok	1
rendezvényelszámolás	24
áfa	5
EHO	5

I/4.3. Pénzeszközök

	(E Ft-ban)
Záróállomány	1 171
ebből – pénztárban	90
elszámolási betétszámlán	1 081

A pénzeszközök záróállománya a pénztárkönyvvel és a záró bankbizonylattal egyező.

I/4.4. Aktív időbeli elhatárolások

Az aktív időbeli elhatárolások között kerültek kimutatásra a mérleg fordulónapja előtt felmerült olyan kiadások, amelyek költségként csak a mérleg fordulónapját követő időszakra számolhatók el.

Záróállomány	6 E Ft
ebből – 2000. évi folyóirat előfizetési költség	6 E Ft

I/4.5. Passzív időbeli elhatárolások

Záróállomány	0 E Ft
--------------	--------

I/5. Eredménykimutatás

I/5.1. Az eredmény alakulása a tevékenység célja szerint

Megnevezés	Előző évi (E Ft-ban)	Tárgyévi (E Ft-ban)
Összes közhasznú tevékenység bevétele	9 794	10 728
Összes közhasznú tevékenység költsége	11 070	11 773
Adózás előtti eredmény	-1 276	-1 045
Adófizetési kötelezettség	-	-
Adózott eredmény	-1 276	-1 045
Tőkeváltozás	-2 391	-3 436

II. Költségvetési támogatás felhasználása

Egyesületünk költségvetési támogatásban nem részesült.

III. A vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatás

I. pont alatt részletezve.

IV. Célszerű juttatások kimutatása

Egyesületünk célszerű juttatásban nem részesült.

V. A kapott támogatások részletezése

Az *Ipar Műszaki Fejlesztéséért Alapítvány* pályázati kiírása olyan szakmai rendezvények szervezését támogatja, amely az ipari termékek fejlesztésével, új gyártástechnológiákkal foglalkoznak. Támogatja továbbá a műszaki-tudományos szaklapok megjelentetését.

Pályázatunkat az alábbiak szerint fogadták el:

FAIPAR c. szaklap megjelenésére 300 000 Ft.

A *Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány* a szakmai tudományos folyóiratok támogatására hirdetett pályázatot.

FAIPAR c. szaklap megjelenésére megítélt támogatás 100 000 Ft.

A *Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége* által igényelt központi költségvetési támogatásból 312 000 Ft.

Alaptevékenység támogatása összesen: 712 000 Ft.

Központi alapoktól kapott támogatás

Egyesületünk javára felajánlott személyi jövedelemadó 1%-ának összege: 91 000 Ft.

VI. A közhasznú szervezet vezető tisztségviselőinek nyújtott juttatások összege

A Faipari Tudományos Egyesület vezető tisztségviselői, a korábban kialakult szokásoknak megfelelően, 1999-ben sem részesültek anyagi, vagy természetbeni juttatásban.

VII. Beszámoló a közhasznú tevékenységről

Egyesületünk az Alapszabályban rögzített céljai megvalósítása érdekében a munkába bevonja és aktivizálja a szakterület mérnökeit, műszaki dolgozóit. Elősegíti a tagok szakmai fejlődését, elsősorban szakmai ismeretterjesztő konferenciákkal, előadásokkal, kiállításokkal. Néhány rendezvény, amelyet önállóan, illetve társszervezetekkel közösen rendeztünk meg:

- „Az eladás 101 törvénye a bútór- és faiparban” szeminárium,
- Beszámoló közgyűlés, szakmai programmal,
- Ligno Novum '99 nemzetközi szakkonferenciák,
- IX. Országos Faiparos Találkozó,
- „50 éves a Faipari Kutató Intézet” konferencia,
- Ünnepi közgyűlés,
- Bútoripari Minőségügyi Nap,
- Erdész-faiparos találkozó,
- Faipari kutatószokások találkozója.

Szaklap

A műszaki-tudományos eredmények publikálására, a szakmai kultúra terjesztésére, az egyesületi hírek, információk közlésére Egyesületünk negyedévente kiadta a FAIPAR c. szaklapot.

Kiadásra került a közérdekű információkat tartalmazó HÍRLEVÉL is.

Egyesületi tagjaink szakmai, tudományos és egyesületi munkája elismerésére díjakat, kitüntetésekkel adtuk át.

Az Országos Elnökség és a Vezetőség beszámolója 1999. évről

Az egyesületi élet hagyományos formáinak működése mellett az elmúlt évet az útkeresés is jellemezte. Az utóbbi évek változásai, a módosult gazdasági és tulajdonviszonyok, a kevesebb támogatás közepette kellett megtalálni a tevékenység folytatásának lehetőségét, a működés racionális formáit. A nehézségek ellenére elmondhatjuk, hogy az Egyesület célkitűzései megvalósultak.

Országos Elnökség 1999-ben négy ülést tartott. Munkáját program szerint végezte.

- Elfogadta az Egyesület éves költségvetését.
- Kidolgozta az éves programot.
- Áttekintette a szakmai szövetségekkel kötött együttműködési megállapodásokat.
- Értékelte a területi szervezetek munkáját.
- Döntött a kitüntetések odaítéléséről.
- Megalapította a Fáy Mihály-díjat.
- A közgyűlésnek javaslatot tett az örökös tagokra.
- Szakmatörténeti pályázatot írt ki.

Vezetőség az elnökségi ülések között az Egyesület operatív kérdéseivel foglalkozott. Tíz alkalommal ülésezett.

- Elkészítette az Egyesület pénzügyi tervét.
- Összeállította az éves munkatervet.
- Közgyűlések és elnökségi ülések előkészítése, előterjesztések kidolgozása.
- Ligno Novumhoz kapcsolódó programok meghatározása, lebonyolítása.
- 50 éves jubileumi közgyűlés előkészítése.
- Közhasznúsági jelentés elkészítése.

Az Országos Elnökség és a Vezetőség munkáját a törvényben és az egyesületi Alapszabályban foglalt előírások, valamint a közgyűlés határozatainak megfelelően végezte.

Budapest, 2000. május 11.

Horváth Tibor
elnök

SOPRONI FAIPAROS TALÁLKOZÓ

Kedves Kollégák!

Tisztelettel értesítjük, hogy a Faipari Tudományos Egyesület, együttműködve a Nyugat-Magyarországi Egyetemmel, valamint az Országos Asztalos és Faipari Szövetséggel,

2000. augusztus 23–26. között

X. ORSZÁGOS FAIPAROS TALÁLKOZÓT LIGNO-NOVUM 2000 szakkiállítást

szervez Sopronban a következő programmal:

Augusztus 23. szerda	11.00 órákor	LIGNO-NOVUM kiállítás megnyitója A kiállítás megtekintése
	12.00 órákor	Oktatási kiállítás megnyitója (Sportcsarnok galérián) Benedek András államtitkár-helyettes, OM
	17.30 órákor	Kosárlabda gála SMAFC öregfiúk–Szponzorok csapata
	19.00 órákor	SMAFC Roto Elzett/ALACOMP (egyetemi sportcsarnok)
	20.00 órákor	FAIPAROS BÁL a Hotel Maróni éttermében (zene, tánc, tombola)
Augusztus 24. csütörtök	egész nap	A kiállítás területén (FATE stand) Zala megye bútortiparájának bemutatása Oktatási program (Sportcsarnok galérián)
	15.00 órákor	Faipari Tudományos Egyesület ünnepi közgyűlése Öreg Fás Diákok közgyűlése Nyugat-Magyarországi Egyetemen
	19.00 órákor	Vásárdíjak átadása (Sportcentrum konferencia sátor)
	20.00 órákor	Öreg Fás Diákok szakestélye („KISz” ház)
Augusztus 25. péntek	9.00 órákor	Fűrészipari Konferencia (Sportcentrum konferencia sátor)
	egész nap	A kiállítás területén (FATE stand) Sopron bútortiparájának bemutatása Oktatási program (Sportcsarnok galérián)
Augusztus 26. szombat	egész nap 18.00 órákor	Oktatási program A kiállítás zárása

Költségek:

Szállás: Hotel Maróni	
1 ágyas szobában	7700 Ft/éj
2 ágyas szobában	5700 Ft/éj/fő
Faiparos bál vacsorával	4000 Ft
Részvételi díj:	2000 Ft

FIGYELEM!

A FATE standon a szakestély invitáló cédula átvehető.
Ugyanitt az Öreg Fás tagdíj befizethető.

A jelentkezést visszaigazoljuk, a költségekről számlát küldünk.

Jelentkezés és részletes információ

FAIPARI TUDOMÁNYOS EGYESÜLET
1027 Budapest, Fő u. 68. Telefon/fax: 201-9929.

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

a 2000. évi Ligno Novum–Wood Tech asztalos-faipari és erdészeti szakkiállítások vásárdíjaira

A vásárt szervező és támogató alábbi intézmények, illetve szervezetek együttesen hirdetnek meg 2000. évre vásárdíjakat:

**Országos Asztalos- és Faipari Szövetség
Faipari Tudományos Egyesület
Országos Erdészeti Egyesület
Sopron Város Önkormányzata
Győr-Moson-Sopron Megyei Önkormányzat
Program Kft.**

A vásárdíj elnyerésére **2000. augusztus 15-ig** lehet pályázni az alábbi szakmai kategóriákban:

1. Faipari gépek (a fűrészipartól a bútorig késztermék-gyártásig).
2. Faipari kézi és gépi szerszámok.
3. Faipari alap- és segédanyagok, szerelvények, kötőanyagok.
4. Faipari technológiák, szellemi termékek.
5. Erdészeti gépek, járművek, eszközök, technológiák, szellemi termékek.

A pályázatok elbírálásakor minden kategóriában egy-egy győztes kerül díjazásra, ezen kívül az öt kategóriában benyújtott pályázatok közül kiválasztásra kerül a leginnovatívabb magyar termék (így szélső esetben előfordulhat, hogy egy termék két díjat is nyer).

A pályázatoktól függetlenül a legesztétikusabb, legnívósabb kiállítói stand „nívódíjban” részesül.

A nevezési lapon és a mellékletein be kell mutatni a pályázat tárgyát képező termék, termékcsoport nemzetközi színvonalhoz viszonyított korszerűségét, a különböző hazai felhasználói igényeknek megfelelő alkalmasságát és a műszaki, technológiai, szerkezeti, esztétikai, biztonságtechnikai és környezetvédelmi újdonosságokat.

Nevezési lapot a Program Kft.-nél lehet igényelni. (Telefon/fax: 99/338-538) Egy-egy úrlapon egy termékre (termékcsaládra, technológiára) lehet pályázatot benyújtani.

A nevezési díj: 15 000 Ft+áfa.

A pályázatokat az alábbi díjbizottság fogja elbírálni:

ELNÖK:

dr. Molnár Sándor intézetigazgató, egyetemi tanár, a Faipari Tudományos Alapítvány kuratóriumának elnöke.

TAGOK:

dr. Horváth Béla intézetigazgató, egyetemi tanár, az OEE Gépesítési Szakosztály elnöke, **Horváth Tibor** okl. faipari mérnök, közgazdász, a Faipari Tudományos Egyesület elnöke, **dr. Láng Miklós** egyetemi tanár, a Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Géptani Intézetének igazgatója, **Molnár Péter** faipari vállalkozó, az Országos Asztalos- és Faipari Szövetség elnöke.

A pályázatok elbírálásakor a Bizottság a következő értékelési (pontozási) szabályokat kívánja alkalmazni:

Az írásos pályázat tartalma, megjelenése: 1–10 pont.

A benyújtott írásos anyag (dokumentáció) tartalma, megjelenése. A pályázó fogalmazza meg a termék műszaki jellemzőit, szakmai újdonságait, viszonyítva azt a korszerű európai követelményekhez és a hazai felhasználói igényekhez. E munka elősegítését szolgálja a vásárdíj nevezési lap.

1 pont: nevezési űrlap felszínes kitöltése.

10 pont: a szakmai újdonságokat jól bemutató űrlap, esztétikus mellékletekkel.

A szakvásáron bemutatott termék szakmai jellemzői: 1–10 pont.

A termék szakmai tartalma, színvonala. A helyszíni megtekintés alapján a bizottság tagjai arról döntenek, hogy a pályázat tárgya mennyire rendelkezik korszerű paraméterekkel, szakmai értékekkel, újdonságokkal.

1 pont: hazai átlagos színvonalú termék.

10 pont: nemzetközileg is kimagaslóan korszerű termék, megoldás.

A termék esztétikai megjelenése és bemutatásának színvonala: 1–10 pont.

A pályázat tárgyát képező termék esztétikai, ergonómiai, környezetbarát kivitele, megjelenése, a termék vásáron való bemutatásának színvonala (pl. működtetés, alkalmazási módok).

1 pont: igénytelen kivitelű, nem működtethető, figyelmet nem felkeltő stb.

10 pont: esztétikus, működésében megtekinthető stb.

A pályázatok kidolgozásával kapcsolatban a díjbizottság tagjai folyamatosan az érdeklődők rendelkezésére állnak.

Hogyan tovább bútóripar?

Dr. Dalocsa Gábor

„Semmit sem osztogatunk
olyan bőkezűen, mint tanácsokat”
(La Rochefoucauld)

A bútóripar jövőbeni fejlődésének vonalvezetését és irányítását nagymértékben befolyásolják az elmúlt évtized privatizációja nyomán létrejött szervezeti, piaci és gazdálkodási átalakulásokkal együtt járó ellentmondások, s melyek feloldása fogja képezni a következő években is a legfontosabb feladatokat. Ezért a bútórszakmánál is érdeke, hogy már az Európai Unióhoz való csatlakozás felkészülési időszakában olyan stratégiát dolgozzon ki, mely lehetővé teszi, hogy a szakma érdekeit védő, a jövő feladatainak ellátására felkészült szakágazat előtt nyíljon meg az unió kapuja, egyidejűleg minden területen megfeleljen a globalizáció és a közös piac diktálta versenykihívásokban is.

A hazai bútorgyártás XIX. században elindult igényes ipari szakágazattá történő fejlődése napjainkban újabb alkalmazkodási periódusának szakaszát éli át: a privatizáció és piacgazdaság egyidejű hatásai mellett lépést kell tartania a technikai fejlődés, a globalizáció és a lakáskultúra alapjaiban megváltozott követelményeivel. Az ezredfordulóra kialakult kínálatpiac, a funkcionalitásában, minőségben és árban egyaránt érvényesülő verseny, a termelők tökeszegénysége valamint a fogyasztók bútórvásárlásra fordítható – jelentősen differenciált – jövedelmi viszonyai sürgetően igénylik a helyzet áttekintését, elemzését és olyan következtetések megfogalmazását, melyek a XXI. században is biztosítják, hogy a magyar bútorgyártás elfoglalhatja méltó helyét a hazai igények kielégítésében, az Európai Unió közösségében. A vizsgálatot indokolja az is, hogy a tulajdonviszonyokban történt átrendeződés gyakorlata, a közösséghez való csatlakozás még éppen úgy nem garantálja a termelés elosztás mindenkorai szervezettségét és gazdaságosságát, mint a kakaskukorékolás a virradat közeledtét.

I. Az Európai Unióhoz való csatlakozás várható hatásai

Az Európai Unióhoz való csatlakozás alapelve kimondja: biztosítani kell az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad áramlását, melyek ösztönzéséhez – mint módszert – a piaci szabad verseny hatásmechanizmusának elősegítését kell felhasználni. Egyidejűleg minden olyan szigorítást tilt, mely az alapelvekben foglaltak érvényesülését akadályozná: így az áruk mennyiségi korlátozását, a munkavállalók szabad mozgását, a tőke szabad áramlását, de egyidejűleg biztosítja bármely tagállamban jogszerűen forgá-

lomba került áru szabad forgalmazását, és előírja, hogy ehhez a gazdasági szereplők számára egyenlő feltételeket kell fenntartani és biztosítani.

Ugyanakkor közismert, hogy a bútórttermelés további mennyiségi növekedéséhez, strukturális alkalmazkodásához a belső fogyasztás bővülése, míg a műszaki fejlesztéshez a jövőben is a működő tőke beáramlása és a termelés hatékonysága teremtheti meg a lehetőséget. Az Európai Unióhoz való csatlakozás ugyanis elősegítheti a további piacbővülést de ehhez a mindenkorai export-belsőfogyasztás összhangjának figyelembevétele nélkülözhetetlen. Ez akkor is fontos ha köztudott, hogy az igények növekedése és a technika fejlődése az egyik oldalon, az áruk és szolgáltatások növekvő kínálata a másik oldalon, új termékek és új piacok keletkezését eredményezi. A csatlakozás tehát nem stabil állapotot eredményez, hanem a várható integrálódást dinamikusan változó folyamatként szükséges kezelni, ahol minden vonatkozású kezdeményezés előnyöket biztosíthat.

Az Európai Unióhoz való csatlakozás előkészületei több vonatkozásban előrehaladott állapotban vannak, s maga a csatlakozási aktus is belátható közelségbe került. A bútórszakmában is a csatlakozás követelményrendszerének kiépítése sok tekintetben közvetlenül is érzékelhetővé vált, e folyamat során újabb elemek hatásaival is indokolt számolni. Különösen az egységes belső piac követelményrendszeréhez való illeszkedés, a termelési tényezők szabad áramlása megvalósításához való alkalmazkodás, a megnövekedett információs igény az a terület ahol további sürgős tevékenységek kidolgozása és elindítása szükséges.

Az Európai Unióhoz való csatlakozás különös jelentősége abban is visszatükröződik, hogy a hazai bútórttermelésben az export részarány 1995 óta 40–45% között – tendenciájában emelkedő dinamikájú – s az értékarányokban kifejezett mennyiség 95%-a az unió országaiban realizálódott. Ugyanakkor a kivitel/behozatal hányados 1,8–2,4 értékek között ingadozott, vagyis két és félszer többet exportáltunk, mely arányok ugyancsak növekvő tendenciát tükröznek. Mindezekből úgy tűnik, hogy az Európai Unió egységes piacára való belépés feltételei a bútóriparban lényegében adottak, de termékszerkezet-váltás a későbbiek során nem zárható ki. Hasonlóan a technika és technológia fejlesztése érdekében a külföldi tőke beáramlásának elősegítése ugyancsak indokolt. Mindazok ellenére, hogy a bútóripari termékek kategóriájába sorolt áruk és félkész termékek kivitelének je-

lentős hányada az Európai Unió tagországaiba irányul, az unióbővítés után ezen arányok – az egyes tagországok vonatkozásában – szükségszerűen változókat fognak szenvedni, nem csak a piacbővülés hatására, hanem a versenyképesség alakulásának eredményei következtében. Ez a követelmény viszont az igényesebb, mind magasabb szellemi és élőmunka részarányt megtestesítő bútorok előállításának fog kedvezni. Így a hagyományokra alapozott – egyes korszakokra jellemző – stíl és korszak bútorstílusát viszsztatúkröző termékek előállítása iránti igény megnövekedésével lehet számolni, s ez a termékpaletta rugalmas ártrendezését is időről időre megköveteli.

A technika és informatika rohamos fejlődésének világába a bútorkészítés manufaktúris és nagyüzemi tömeggyártás módszerei egyaránt létjogosultak és a lehetséges jövőkép megrajzolásához úgy a tömegtermelés útján, mint az egyedi darabok – különböző stílusokat képviselő termék-előállításával számolni kell. Az arányok, a fogyasztói réteg igényeivel, a piaci kereslet valamint árszinyok függvényében változó, de a gépi és kézimunka közötti versenyt olyan tényezők is mint az esztétikai megjelenés, a stílus, a lakáskultúra, a hagyományokhoz való visszatérés mindenkor meghatározzák. A jövedelmi viszonyok várható változása az egyedileg készített termékek részarányának a növekedését valószínűsíti. Ugyanakkor a magyar bútorok előállítása a jövőben sem létezhet a tömegszerű ipari termelés kialakulása folyamatában átélte és megszerzett technika és technológia, valamint szervezeti tapasztalatok megőrzése és a megváltozott gazdálkodási követelményekhez való rugalmas alkalmazkodás nélkül.

Az Európai Unióhoz való csatlakozást követő években a nemzetgazdasági programok között szerepel, hogy az elősegíti a tartós és kiegyensúlyozott gazdasági növekedés csaknem valamennyi tényezőjének érvényesülését, így különösen a termelési struktúra alkalmazkodását, a tőke érdeklődését, a hazai fogyasztás élénkítését, a termékeknek az export piacokon történő értékesítésének korlátok nélküli lehetőségét. Mindezek a bútoripar fejlesztő-termelő tevékenységére is pozitív hatást gyakorolnak, így a gazdaságban elfoglalt részarányának nem csak megtarthatóságával de növekedésével is indokolt számolni. Különösen a beruházás és export növelése az a terület ahol a tevékenységek jelentős gazdasági eredménnyel kecsegtetnek. A fogyasztás terén inkább a termékstruktúra igényekhez történő rugalmas alakítása, míg a termelőerők vonatkozásában a kis- és középüzemek fokozott koncentrációja – a kooperáció megszervezése – megvalósítására célszerű feladatmegoldásokat előirányozni. Mindezek a piaci követelményekhez való felzárkózás esélyét növelik, s egyben a versenyképességet is tovább javítják.

Már napjainkban hozzá kell kezdeni a csatlakozás utáni fejlesztési-piaci stratégiák kidolgozásához, úgy hogy azok a hatások melyek a teljes jogú tagsággal járnak, előnyösen kihasználhatók. Ezek között kulcsfontosságú a kiegyenlítésre való törekvés, illetve a felzárkózás azokon a területeken ahol a szakadék jelentős. Ezek nem csak technikai vagy szervezési, de esztétikai területeken is jelentkezhetnek, sőt újra-

termelődnek, így megoldásuk nem csak a jogharmonizáció alkalmazásával, hanem a személyes érintkezés, a többoldalú kapcsolatrendszer megszervezésével is elősegíthető.

II. A fokozódó globalizáció hatásterületei

Napjainkig a világméretben fokozódó globalizálódás úgy a gazdaság, mint a jövőbeni fejlődés és műszaki fejlesztés területeit már áthatotta és egyre jobban érezteti hatását a bútoriparban valamennyi tevékenységében is.

A globalizáció mint világfejlődési irányzat kifejezésére használt fogalom és jelenség a 90-es évek közepétől hatásos, de máris jelentős befolyást gyakorol nem csak a piacra, de áthatja a gazdaság, a média, a politikai gondolkodás valamennyi területét. Ugyanakkor a társadalmak egymáshoz való fokozott közeledését is feltételezi, melyben a fő célkitűzések az általános kiegyenlítésre való törekvés mindenekelőtt a piac nagyfokú hatásérvényesítésének és szabályozásának biztosításán keresztül.

Mikro gazdasági szinten a globalizálódás azt is jelenti, hogy egyes szakágazatokban vagy vállalatokban a költségek ésszerű csökkentése és megosztása érdekében a termelési szerkezet szükségszerűen teljeseen ártrendeződik, a használati cikkek termelési területén a termék-előállítás azokra a javakra helyeződik át, ahol az értéktermelés a legnagyobb előnyöket biztosítja. De mivel az együttes termelés egyik tényezője az élőmunka, így a legalacsonyabb munkabérráttával dolgozó országok, vállalatok, szakágazatok, amelyek a globalizáció hátrányos hatásait kénytelenek elviselni. Így a bútoripar számára a globalizáció hatása csak akkor lesz hatékony, ha a termék-előállításnál kiemutatható munka teljesítménye tovább javul és jelentős többletértékekkel rendelkező esztétikailag és funkcionálisan kielégítő gyártmányokkal jelenik meg a piacon. Mindezt pedig csak a műszaki fejlődés és gyakorlat szoros együttműködésével lesz lehetséges, de ez a termelőerők szétforgácsolása következtében a jelenlegi fejlesztési koncepciók alapján csak utópia.

Bármilyen előnyöket és hátrányokat is tartogat a globalizáció az nem más mint a gyártmánytervezéstől a termék-előállításig tartó tevékenységek besimulása – vagy ha úgy tetszik – belegyömöszölése a tőke és piac által kikényszerített keretbe, ahol gyakran érzéketlené válik a hagyomány, a kultúra és a használati érték megőrzése iránt. Éppen ennek ellensúlyozására a globalizált világméretű szakismeret piaci keretei között a bútoriparnak helyet kell kapnia az évszázados szakmakultúra hagyományaihoz és gyakorlatához lehetőség szerint alkalmazkodni a technikafejlődés és lakáskultúra irányváltoztatásai mindenkor követelményeihez, mindenekelőtt az élőmunka hatékonyságának növelésén keresztül. A globalizáció tehát nem feltétlenül a piac egységesítésében fejeződik ki, hanem a tudás és technológiai tapasztalatok megosztásában is kifejezésre kell jutnia különösen a szakismeretek és a korszerű technológiák elterjesztése területén. Ebből az is következik, hogy a globalizációhoz vezető úton nem csak a tőkefelhalmozásra és a termelékenység növelésére kell a figyelmet összpontosítani, hanem

az érdekmeghatározás folyamatos kiigazítására és képviselőjére amely elősegíti a beilleszkedést. Ugyanakkor az nem kétséges, hogy a bútortipar jövőbeni fejlődéséhez esélyt a globalizáció, az Európa felé nyitás és információáramlás megszervezése mutat. Ez egyben azt is jelenti, hogy ablakot nyitunk a világra, s egyidejűleg tudomásul vesszük a kényszert melyet a világáramlatba történő beilleszkedés állít elé, s ehhez minden vonalon alkalmazkodunk. Egyidejűleg megőrizzük azokat a hagyományokat és szakmai tradíciót és ismereteket melyet elődeink hagytak ránk, ötvözve a műszaki haladás adta lehetőségek gyakorlati alkalmazásával.

A globalizáció hatására valószínű, hogy az évtizedek óta óhajtott bútorszakma művelésével foglalkozó művészek, gyártók, kereskedők a közös érdekviszonyok mentén megvalósítják azt az egységet, mely hozzájárulhat az életminőség és lakáskultúra igényeinek kielégítéséhez, a szakmakultúra megőrzéséhez és fejlesztéséhez. A közös összefogás és együttműködés a zálog, hogy mind a hazai mind a külföldi piacokon a magyar bútor kellő súllyal az elkövetkezendő évtizedekben is jelen legyen.

III. A piaci versenyben való részvétel és a fejlesztési irányok

A termelési szerkezet összetétele és az export-import mértékében – éppen a versenyképesség javítása érdekében – arányváltoztatásokat indokolt eszközölni éppen az Európai Unióhoz való csatlakozás, a globalizáció szükségszerűen megkövetelt igényeihez való igazodás céljából, máskülönben kiegyensúlyozott növekedésre a bútorszakmában sem lehet számítani.

Napjainkban nem szorul bizonyításra, hogy a hazai bútortipar a jövőben csak akkor lesz versenyképes mind az ipari-technikai, mind piaci vonatkozásban, ha a tudományos kutatás – legalább is alkalmazotti szintig – ismételtén újjászervezésre kerül, s ezt az igényt a termelők és forgalmazók – a felismerésen kívül – anyagilag is támogatják. Ezt az igényt egyébként a szakoktatás fejlesztése és színvonalon tartása is egyaránt megköveteli. Csak a tudományos eredmények sokoldalú szintézisében keresztül lehet a fejlesztések lehetséges alternatívái közül a megalapozott választás, vagyis szellemi versenyképesség megteremtése nélkül sem a fejlesztés, sem a termelés vonatkozásában az élvonalhoz nem tudunk felzárkózni. A versenyképesség másik feltétele a mindenkori gazdasági fejlődés üteméhez rugalmasan alkalmazkodó növekedés fenntartása, mely figyelembe veszi az életminőség változásaiból adódó követelményeket, mindenekelőtt a fogyasztói igénykielégítés strukturális változásainak oldaláról. A feltehetően mind jobban kimagasló tömeges jólét, a korszakhoz méltó emberi környezet mind szélesebb kiterjesztésével a bútorok mint használati tárgyak művészi és esztétikai funkciója is változásokat igényel, melyeknek egyaránt tükrözniük kell a hagyományt, a lakáskultúrát, a kor mindenkor stílusjegyeit, ugyanis ez is a versenyképesség fokmérőjének kifejezője.

Ahogy sok egyéb gazdasági terület a privatizáció során a bútortipar is célpont lett a külföldi tőke szá-

mára, s napjainkban már jelentős részarányt képvisel nem csak a termelőeszközökben – még ha nem a legkorszerűbb technikát hozták is be – de a foglalkoztatottak terén is. A forgalmazás vonatkozásában pedig a legjelentősebb áruházak (Michelfeit, Ikea, Tutto Mobili) ugyancsak külföldi tulajdonosok birtokában vannak, s árucikkeik között az importból eredő bútorok dominálnak. Hasonlóan a dinamikusan növekedő export bútorok számottevő részét a külföldi tulajdonban lévő üzemek állítják elő, s arányban kevés az a termék melyekben a gyártmány tervezésében is hazai produktum jelenik meg, illetve az alkotás versenyképes. Ezen a téren a felzárkózáshoz a kisvállalkozások ösztönzése és fokozottabb támogatása a jövőben elengedhetetlen, s ezt a hazai fogyasztók is igénylik, ezért a belföldi kereslet kiszélesítéséhez célul kell kitűzni a hazai tervező-fejlesztő-termelő szervezetek megerősítését.

Külön is fel kell hívni a figyelmet, hogy a bútortipar – mint szakágazat – célkitűzéseit és érdekviszonyait nem csak önálló programokban ajánlatos megfogalmazni, hanem a kapcsolatos ágazatokkal való együttműködést és szerves kapcsolatot, a termék-előállítási láncban meghatározó szerepet vállaló üzemekkel, vállalkozókkal való egyesülés lehetőségeit is vizsgálni szükséges. Ezen együttműködési forma kialakítása a kis- és középvállalatok számára jelenthet újabb erőforrás-bevonást, illetve a versenyképes termékelőállításra keresztül a piacokon való térnyerést, a magasabb értékű bútorok előállítását, mely az exportversenyben való helytállásnak is egyik feltétele, de így válik lehetővé a fogyasztói igényekre való gyors reagálás is.

Az az alaptörekvés, hogy a tagországokban kölcsönösen elfogadott kritériumok alapján a minőségellenőrzés a termékről egyre inkább a termelési szakaszokra helyeződik át a piachoz való hozzáférést, az exporttevékenység feltételeinek javítását is eredményezi, melyet már ma is érzékelni lehet, még akkor is ha az áruk előállításának és forgalmazásának jelentős része külföldi tulajdonú vállalkozásoknál történik.

A magyar bútoroknak a jövőben a versenyt olyan termékekkel és árukkal kell felvenni, melyek jelzői évtizedeken át alakultak ki, s nálunk ma még csak csírái lelhetők fel. Különösen az olasz formatervezés, a skandináv ergonómia, a német funkcionális és minőségi igénykielégítés terén kell versenybe szállni, ha exportunkat szinten tartani, illetve növelni akarjuk, mivel ezen országokba irányul a termelés mintegy 40%-a. A gyors növekedés érdekében ezért a közös fejlesztés, a tapasztalatok átvétele, a felhasználható anyagok és technológiák alkalmazásának adaptálása fontos célkitűzések között kell szerepeljenek.

Mindezek alapján a versenyképesség fenntartása és további javítása érdekében teendő intézkedések lehetnek:

- a piaci kereslethez való igazodás ösztönzése, rugalmas termékszerkezet-váltással,
- a nemzetközi árszinyokhoz való igazodás, a ráfordítási költségek csökkentésével,
- a munka termelékenységének növelése, a termék előállítására fordított élőmunka-ráfordítás csökkentése és a szakképzettség színvonalnövelésén keresztül.

Végül célszerű abból kiindulni, hogy a bútorszak-
ma jövő évszázadbeli fejlődéséhez az alapot a kor szel-
lemiségét, a világban végbemenő globalizációt és in-
formációs forradalmat befogadó igénykielégítést csak
a gazdasági-technikai változásokhoz, a lakáskultúra
igénynöveléséhez igazodó alkalmazkodásban lévő
lehetőségek kihasználása determinálja.

Befejezés

A tanulmányban érintett problémák felvetése bizo-
nyára sokaknak csalódást okoz, de ez szükségszerű.
Az itt kifejtettektől lehetnek eltérő vélemények és ér-

tékesebb gondolatok is, de valamennyi hatása csak
akkor érvényesülhet, ha azok nyilvánosan is napvilá-
got látnak, ellenvetésre, vitára készítenek, vagy eset-
leg követésre méltónak találtatnak. Az alkotó problé-
mamegoldást csak ezen módszer segítheti elő, külö-
nösen ha a gondolkodás és vélemény szabadság kö-
zötti határvonalat tiszteletben tartjuk. Szükséges utalni
erre a körülményre azért is mivel a tanulmányban érin-
tett problémákról és kérdésekről kifejtett megállapí-
tások és vélemények megfogalmazásánál elsődle-
gesen Georges Branque intelme képezte a célkitűzés
alapját: „Ne meggyőzni akarjuk embertársainkat, ha-
nem elgondolkodtatni.”

10 éves a bútorszövetség

A Bútorvállalkozók Országos Szakmai Szövetsége 2000. április 6-án tartotta jubileumi közgyűlését és a rendezvényhez kapcsolódóan a bútortermelés aktuálisan foglalkoztató konferenciát, ahol számos szakember volt kíváncsi az elhangzottakra.

A közgyűlés első részében Kormos Ernő, a bútorszövetség elnöke beszámolójában áttekintette a múlt és az elmúlt 10 év összefüggéseit, majd az 1999-es évet elemelve elmondta, hogy az 1999. évre tervezett kilátásokat illetően túl optimistán ítélték meg a piaci lehetőségeket.

A belföldi piacbővítés elmaradt a várakozásaitól és különösen az első félévben a magyar bútortermelés belföldi piaci részaránya szándékaik és erőfeszítéseik ellenére nem növekedett.

Az okok között több lényeges momentumot lehet kiemelni.

A lakásépítés csökkent. Az átadott lakások száma 1998-ban 8000-rel, 1999-ben 8900-zal volt kevesebb, mint a megelőző két év (1996–1997) átlagos mennyisége. Ez a 22–23%-os csökkenés már olyan nagyságrendű, ami kedvezőtlenül befolyásolja a hazai bútortermelés sárlókat.

A reálkeresetek növekedése az előző évi (1998) 3,6%-os növekedési üteménél kisebb mértékű volt: 1999. évben 2,5%.

A hazai fogyasztás szerkezete nem kedvezett a bútortermelésnek. Az 1999. évi 7%-os összes forgalomnövekedésen belül a bútortermelés és műszaki cikkek kiskereskedeleme forgalma 2%-kal csökkent.

Ezen okok következményeként a belföldi fogyasztás e szektorban összehasonlításon nem növekedett, az export részaránya tovább nőtt a termelt mennyiségben belül.

A hazai bútortermelés és értékesítés alakulását táblázatunk mutatja.

Mint elhangzott, a hazai bútortermelés előremenekülési esélye az export növelése, amit az ágazat korán felismert és ezen törekvések 1994-től markánsan kitapinthatók.

A hazai bútortermelés teljesítménye mögött stabilizálódott vállalkozások, európai műszaki színvonalú gyártási háttér áll. Megállapítható az is, hogy a 20 főnél nagyobb vállalkozások esetén nőtt a termelékenység, de még a nyugati termelékenységi szint alatt teljesítünk.

A szakma még sikeresebb munkáját elsősorban a magyar elosztó kereskedői hálózat korszerűtlensége, a „nagykereskedői láncszem” hiánya akadályozza, amely a magyar gazdaság mélyrepülési időszakában, elsősorban a fogyasztás drasztikus visszaesése során teljesen tönkrement. Az iparág jelentős részét tökeszegénység és az alacsony jövedelmezőség jellemzi. Ez komoly hátrányt jelent és akadályozza a versenyképesség fokozását. Kevés pénz jut a marketingmunkára és a még hatékonyabb fejlesztésre.

Kormos úr a piaci összefüggések elemzése után a szövetség 1999. évi operatív feladatainak teljesítését vázolta, majd rátért a bútorszövetség ez évi cselekvési tervére.

Súlyponti kérdés a bútorszövetségnél a régiós munka beindítása, a Bútorvilág kiállítás és kísérő rendezvényei hatékonyságának növelése, a nemzetközi kapcsolatok és a hazai hatóságokkal való kapcsolatok bővítése, erősítése. A nemzetközi kapcsolatok által megszerzhető tudást az EU-csatlakozás tagvállalatokra irányuló terheinek csökkentésében szeretné hatékonyan kamatoztatni.

Idén a kormány bejelentette, hogy a magyar gazdaságban a következő két-három évben több mint 450 milliárd forintot fog „befektetni” különböző projektek, támogatások formájában, mely Nemzeti Fejlesztési Terv neve a Széchenyi-terv.

Kormos úr rámutatott, hogy ezen gazdaságfejlesztési szándék, és az erre való reagálás jó alkalom arra, hogy a szakmát képviselő szervezetek egy „frontba” tömörülve minél hatékonyabban tudják ezt a kínálkozó lehetőséget kihasználni.

(Magyar Asztalos és Faipar)

Hazai bútortermelés és értékesítés alakulása
Folyó áron (milliárd Ft-ban)

Időszak	Termelés	Belföldi értékesítés	Export	Export részarány*
1996	38,2	22,3	15,5	41,0
1997	43,2	24,3	18,6	43,3
1998	57,8	32,5	24,8	43,2
1999	62,2	35,0	27,0	43,5

* az összes értékesítéshez képest

Az akác faanyag gőzölése során bekövetkező színváltozás vizsgálata

I. A 90, 95 és 100 °C-on történő gőzölés eredményei

Horváth-Szováti Erika

Bevezetés

A faanyagok hidrotermikus kezelése (gőzölés és főzés) régóta használatos a fafeldolgozásban, célja a mechanikai tulajdonságok előnyös megváltoztatása, illetve színváltozás elérése. Gőzölés hatására a faanyag színe jelentősen sötétedik és vörös felé tolódik. A korszerű fa-, de különösen bútortipar célja a nagy sorozatú, reprodukálható színű termékek gyártása. Ehhez pontosan ismerni kell, hogy hogyan változik a faanyag színe egy adott hőmérsékleten történő gőzölés folyamán, így mindenképpen szükséges a modern, műszeres színmérés ipari alkalmazása.

A trópusi fák felhasználásával kapcsolatos ellenállás megnövelte a világ legtartósabb fái közé sorolható akác (*Robinia pseudoacacia*) szerepét, mivel gőzöléssel az előbbiekhöz hasonló, esztétikus szín érhető el. A gőzölés másik fontos szerepe, hogy homogenizálódik az akác faanyag természetes formájában erősen inhomogén színezete.

Molnár és munkatársai (1987) a gőzölésnek az akác faanyag tulajdonságaira gyakorolt hatásával foglalkoztak, de a színváltozás objektív meghatározására nem terjedt ki a munkájuk.

Tolvaj (1989, 1992) az akác és a bükk 90 °C-os hőmérsékleten történő gőzölés hatására bekövetkező színváltozását vizsgálta. Akác esetében azt tapasztalta, hogy a minták színeltolódása az első hét során egyenletesen változott, azt követően a változás lelassult, majd megállt. A gőzölési idő előrehaladtával az egyes minták közötti színeltérés csökkent, a fa rajzolata pedig egyre erősebben előtűnt.

Tolvaj és Faix (Tolvaj L., 1994; Tolvaj, L.–Faix, O. 1996) akác, nyár, lucfenyő, erdeifenyő és vörösfenyő 90 °C-os gőzölés során bekövetkező színváltozását vizsgálták a CIELAB-rendszerben. Valamennyi fafaj esetében azt tapasztalták, hogy a kezelési idő előrehaladtával a világosság (*lightness*; L^*) és a színezeti szög (*hue-angle*; h^*_{ab}) változása lelassul, és a szín a folyamat során legjelentősebb mértékben az L^* koordináta változik, mégpedig a gőzölési idő függvényében eleinte rohamosan csökken, majd telítődést mutat. Tolvaj és Faix az extraktanyag-tartalom színváltozásban játszott szerepére is rámutattak.

Richter és Kühn (1998) szerint az akác faanyag gőzölése során a színváltozást az okozza, hogy a járulékos anyagok jelentős mennyiségben kimosódnak, illetve kémiai összetételükben megváltoznak. Megál-

lapították, hogy a gőzölés ipari megvalósítása során figyelmet kell szentelni a folyamatot kísérő erősen savas természetű gőzlecsapódásnak.

Tolvaj és Papp (1999) kimutatták, hogy egyéves szabadba való kihelyezés után a gőzölt akác faanyaga ugyanúgy elszürkül, mint a gőzöletlen.

Kutatási célunk az akác faanyag 90–115 °C-on történő gőzölésekor bekövetkező színváltozásának objektív színméréssel történő vizsgálata. A kutatás eredményeit két cikkben adjuk közre, az első a 100 °C és az alatti, a második a 100 °C feletti hőmérsékleteken történő gőzölések eredményeit tartalmazza. A második cikk végén közlünk egy világosság-gőzölési idő függvényt, amelynek segítségével a vizsgált gőzölési hőmérsékleteken egy konkrét világosságérték eléréséhez szükséges gőzölési idő számításal meghatározható. Ennek a függvénynek a segítségével néhány faanyag színére való gőzöléshez adunk meg paramétereket.

Vizsgálati módszerek

A színméréseket objektív spektroszkópiás színmérő módszerrel végeztük. Németh (1983) vizsgálatai szerint a CIELAB színíngermérő rendszer alkalmas a fa színének jellemzésére. A CIELAB-színíngertér minden egyes színíngertérhez egy pontot rendel az L^* , a^* , b^* térbeli derékszögű koordináta rendszerben, ezeket színkoordinátáknak nevezzük (Lukács Gy., 1982). Az a^* tengely pozitív irányban a piros, negatív irányban a zöld színezetet jelenti, a b^* tengely pozitív irányban a sárgát, negatív irányban a kéket. Az a^* , b^* tengelyekre merőlegesen helyezkedik el az L^* tengely, amelyen a színíngertér világosságát ábrázoljuk. A színíngertér további két jellemzője leolvasható az L^* , a^* , b^* koordináta-rendszerrel, a *színezeti szög* (*hue-angle*; h^*_{ab}) és a *telítettség* (*chroma*; C^*_{ab}) (Lukács 1982).

A vizsgált akác faanyagokból kivágott élőnedves, vagy ehhez közel álló nedvességtartalmú, 2,5×15×1,5 cm-es mintákat 90 és 95 °C-on atmoszférikus nyomáson, 100 °C-on és felette pedig túlnyomáson gőzöltük. A zárt gőztér automatikusan biztosította, hogy a faanyag mindig telített vízgőzben legyen. Gőzölő kamraként egy Sepratin típusú klímaszekrényt használtunk. Az atmoszférikus gőzölés során a mintákat zárt exikátorban, vízréteg felett helyeztük el, túlnyomásos gőzöléskor egy közönséges kuktafazekat használtunk. A gőzölést addig folytattuk, amíg szabad szemmel a minták színében változást észleltünk.

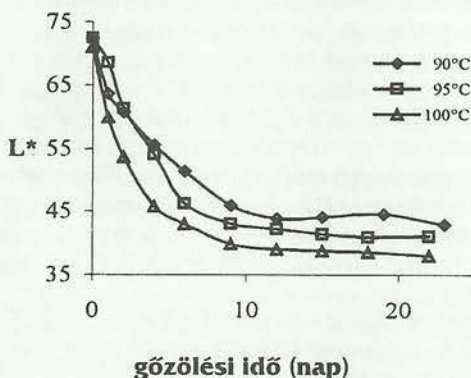
A gőzölést követően a mintákat 20 °C-os helyiségben légszáras állapotúra kondicionáltuk. A színméréshez a próbatestek felületét gyalulással alakítottuk ki.

A színmérést egy *Minolta CM-2002* típusú *spektrofotométerrel* végeztük. CIE D65-ös megvilágítással dolgoztunk, és a d/0 szabványos megvilágítási és megfigyelési geometriát alkalmaztuk. A készülék mérőnyílása egy 8 mm sugarú kör, beépített mikroprocesszorával a különböző szabványok által definiált színkoordinátákat közvetlenül meghatározza.

A 90, 95 és 100 °C-os gőzölés eredményei, értékelés

A gőzölés során szabad szemmel jól követhető volt a színváltozás ütemének fokozatos csökkenése. Megfigyeltük, hogy a hőmérséklet növelésével egyre sötétebb szín érhető el. Az 1. ábrán az akác faanyag 90, 95 és 100 °C-os gőzölése során bekövetkező világosságcsökkenést láthatjuk. Megállapítható, hogy a csökkenés valamennyi gőzölési hőmérsékleten eleinte gyors, majd lelassul. Minél magasabb a gőzölési hőmérséklet, annál nagyobb mértékű a kezdeti csökkenés, és a gőzölési idő előrehaladtával annál alacsonyabb L^* értékhez tart a függvény. Látható, hogy egy hőmérsékleti határig az alacsonyabb hőmérsékletű gőzöléskor bekövetkező világosságcsökkenés elérhető magasabb hőmérsékleten rövidebb idő alatt, azonban magasabb hőmérsékletű gőzöléskor bizonyos idő után olyan alacsony világosságértékeket tapasztaltunk, amelyeket kisebb hőmérsékleten történő gőzöléssel nem lehet megvalósítani.

A színezet két koordinátájának időbeli változását a 2. a) és b) ábrák mutatják. Látható, hogy az a^* koordináta értéke, vagyis a színezet vörös tartalma valamennyi gőzölési hőmérsékleten kezdetben nagyon gyorsan nőtt, majd lassan csökkent. A függvények magasabb hőmérsékleten egyre hamarabb érték el a maximumukat (90 °C: 6 nap, 95 °C: 4 nap, 100 °C: 2 nap) tehát a gőzölési hőmérséklet emelkedésével az a^* koordináta változása felgyorsult. A b^* koordináták időfüggését vizsgálva megállapítottuk, hogy a sárgatartalom valamennyi gőzölési hőmérsékleten csökken, ez a csökkenés kezdetben gyorsabb, majd lelassul, szinte megáll, tehát a hőmérsékletnek a b^* koordináta szempontjából nincs lényeges szerepe.

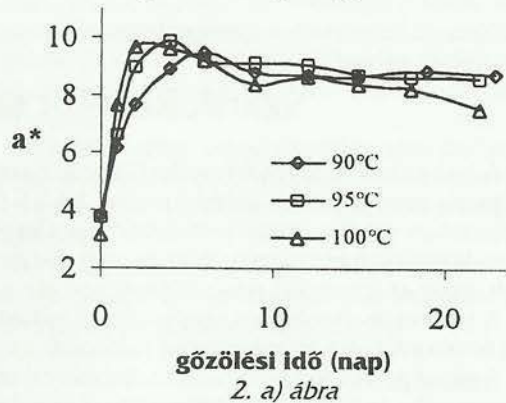

1. ábra

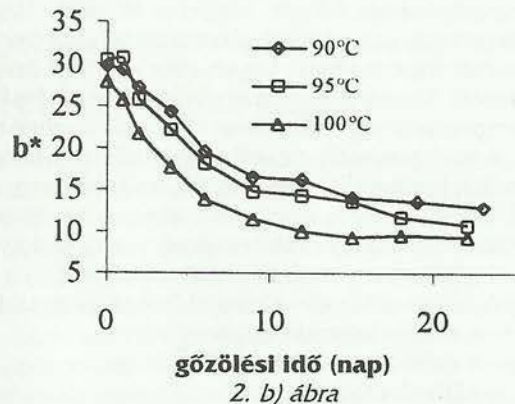
A világosság időfüggése 90, 95, 100 °C-on gőzölt akác faanyag esetén

A világosság-színezeti szög ($L^* - h^*_{ab}$) kapcsolatot 90, 95 és 100 °C-on gőzölt akác faanyag esetében lineárisnak tapasztaltuk, az illesztett egyenesek korrelációs együtthatója 0,9326 és 0,9627 között van. Az egyes hőmérsékletekhez tartozó egyenesek meredeksége közel azonos (1,036–1,135), az L^* tengelymetszetek szórása 5,875 világosság egység. Tehát az egyenesek majdnem teljesen egybeesnek, köztük és a gőzölési hőmérséklet között összefüggést nem tapasztaltunk. Vizsgálataink szerint a telítettség a színezeti szöggel ($C^*_{ab} - h^*_{ab}$) és a világossággal ($C^*_{ab} - L^*$) szintén közel lineáris kapcsolatban van, a korrelációs együttható az előbbi esetben 0,9075 és 0,9685 közötti, az utóbbiban 0,9334 és 0,9606 közötti érték.

Az kapott eredményeink alapján megállapítható, hogy akác faanyag esetében a 90, 95, 100 °C-os gőzölési hőmérsékleteken bekövetkező színváltozást jól leírhatjuk a fent említettek közül két adattal, a világossággal és a színezeti szöggel. A színezeti szög és a világosság között viszont lineáris kapcsolat van, így a nagy pontosságot nem igénylő szín-összehasonlításokhoz elegendő a világosságok összehasonlítása.

2. a) ábra

2. b) ábra

Az a^* és a b^* koordináta időfüggése 90, 95, 100 °C-on gőzölt akác faanyag esetén

Az emberi szem rendkívül érzékeny, homogén felületi reflexiójú mintákon nagyon kicsi színkülönbséget képesek vagyunk érzékelni, de az inhomogén felületi reflexiójú anyagok, így faanyag esetén is lényegesen megnő a megkülönböztetési bizonytalanság. Gőzölésnél a színezetváltozás figyelmen kívül hagyható, a világosságértékek összehasonlításával is megfelelő eredményre jutunk. Ez az eredmény lehetővé teszi, hogy az általánosan használt színmérőknél jó-

val egyszerűbb, csak egy színszűrőt tartalmazó színmérővel a világosság értéke meghatározható.

Az eredmények összefoglalása

Vizsgálati eredményeink alapján az akác faanyag 90, 95, 100 °C-on történő gőzölése során bekövetkező színváltozásáról CIELAB színrendszerben az alábbi megállapításokat tettük:

- A világosság az idő függvényében valamennyi gőzölési hőmérsékleten eleinte rohamosan csökkent, majd telítődést mutatott. A nagyon sötét színek eléréséhez konkrét gőzölési idő és gőzölési hőmérséklet szükséges.

- A színezet vörös tartalma valamennyi gőzölési hőmérsékleten kezdetben nagyon gyorsan nő, majd lassan csökken, a sárgatartalom a folyamat során végig csökken, ez a csökkenés kezdetben gyorsabb, majd lelassul, szinte megáll. Ugyanakkora gőzölési idő esetén magasabb gőzölési hőmérsékleten nagyobb az a^* és b^* koordináták változása. Az $a^*(t)$ függvény magasabb hőmérsékleten előbb eléri a maximumát.

- A telítettség az idő függvényében valamennyi hőmérsékleten csökken, a csökkenés kezdetben gyors, később lelassul. Ugyanannyi idő alatt magasabb hőmérsékleten gőzölve a faanyagot kisebb telítettségű árnyalatot érhetünk el, mint alacsonyabb hőmérsékleten.

- Az $L^*-h^*_{ab}$ kapcsolatot valamennyi hőmérsékleten lineárisnak tapasztaltuk. Az atmoszférikus gőzölés során kapott egyenesek majdnem teljesen egybeesnek, meredekségük közel azonos. A telítettség-színezeti szög ($C^*_{ab}-h^*_{ab}$), illetve a telítettségvilágosság ($C^*_{ab}-L^*$) kapcsolatok szintén lineárisak, ezeket a hőmérséklet alig befolyásolja.

Az előbbieket alapján megállapítottuk, hogy a nagy pontosságot nem igénylő szín-összehasonlításokhoz a 90–100 °C hőmérsékleti tartományban gőzölt akác faanyag esetében elegendő a világosságok összehasonlítása, ami a színmérést és a méréshez szükséges berendezést is jelentősen egyszerűsíti.

Irodalom: 9 db – a szerkesztőségben.

(A cikk II. részét a következő lapszámunkban közöljük.)

Szárítókezelői tanfolyam Sopronban

A Faipari Tudományos Egyesület Oktatási Bizottságának szervezésében ez év március 20–23-án, Sopronban szárítókezelői tanfolyamot rendezett. Ilyen jellegű szakképzés már több, mint tíz éve nem volt, ezért az Egyesület ennek hiányát pótolta.

A szervezők a tanfolyam rendezésének indoklását és célkitűzését a következőkben határozták meg.

A faipari gyártástechnológia és az alkalmazott szárítástechnika fejlődése a szárítókezelőkkel szemben megnövekedett követelményeket támaszt. Nagy jelentősége van a minőségbiztosítási rendszerben a szárítás minőségének. Ugyanakkor az 1999 őszén kiadott kormányhatározat energiatakarékossági programja is nagy feladatokat ró a szárítóüzemekre.

A tanfolyam célja az volt, hogy ezeknek a témakörét a résztvevők megismerjék, továbbá, hogy az új szárítókezelők alapismereteket, s az összes résztvevő az új fejlesztési eredményekről és a gyakorlati tapasztalatokról áttekintést kapjon.

A tanterv a következő témaköröket tartalmazta:

- a szárítás helyzete és jelentősége,
- a különböző fafajok száríthatósága,
- a fanedvesség mérése,
- a szárítókezelők feladatai,
- a korszerű szárítástechnológia és technika megoldásai (természetes szárítás, konvekciós szárítás, kondenzációs szárítás, vákuumszárítás),
 - a biztonságtechnikai előírások,
 - a szárításminőségi követelmények,
 - az energiamegtakarítási lehetőségek,
 - a szárítási költségek.

A tanfolyamon 28-an vettek részt. A résztvevők erdő- és feldolgozó gazdaságok és egyéb faipari részvénytársaságok, valamint kft.-k munkatársai vol-

tak, 13-an az elsődleges faiparban, 12-en a továbbfeldolgozó ágazatban és 3-an kereskedelmi területen dolgoznak.

A tanfolyam hallgatói közül: 12 egyetemi vagy főiskolai végzettségű, 7 középszintű végzettségű volt és 9 szakmunkás vagy általános iskolát végzett.

Az előadók és a gyakorlatvezetők szárítási témakörrel foglalkozó egyetemi oktatók, műszaki fejlesztők és gyakorlati szakemberek voltak.

A tanfolyam óraszám a következőkből tevődött össze: 14 óra elmélet, 5 óra gyakorlat és konzultáció, 3 óra beszámoltatás.

A gyakorlati oktatás keretében üzemlátogatás volt a Swedwood Kft.-nél, ahol korszerű konvekciós és korszerű vákuumszárító berendezéseket üzemeltetnek. A tanfolyam hallgatói a magas műszaki színvonalon bútorgyártást végző cégnél jó példát láthattak arra, hogy a minőségbiztosítási rendszerben milyen fontos szerepe van a szárítóüzemnek, és hogy a szükséges szárítási minőséget hogyan biztosítják.

A tanfolyamon a hallgatók aktívan vettek részt és a tanfolyam végén minden résztvevő a beszámoltatáson megjelent. A beszámoló eredményéről a hallgatók az Egyesülettől tanúsítványt kaptak.

A megkérdezett résztvevők és a beszámoltatást végző bizottság tagjai a tanfolyamot eredményesen tartották, és az oktatók újabb tanfolyam szervezése esetén támogatásukról biztosították a szervezőket.

Megfelelő számú jelentkező esetén a Faipari Tudományos Egyesület Oktatási Bizottsága a tanfolyamot megismétli.

Dr. Fábíán Tibor

Faanyagvédelmi konferencia (Mátrafüred, 2000. május 5–6.)

A Faipari Tudományos Egyesület Budapesti Szervezete immár harmadik alkalommal rendezte meg soron következő Faanyagvédelmi konferenciáját Mátrafüreden több, mint 40 fő részvételével. A kétnapos rendezvényen 8 előadás hangzott el.

Visszapillantva a két évvel ezelőtt rendezett Konferenciára, a jogszabályi környezet gyakorlatilag azóta nem változott, bár előkészületben van a veszélyes hulladékokról szóló törvény, amelynek hatálya ki fog terjedni a faanyagvédő szerekre is. A faanyagvédelemnek változatlanul nincs kijelölt hatósága, hiányzik az intézményesített szakértői utánpótlás, valamint a faanyagvédelmi szakmai képzés és minősítés. Az említett hiányosságok felszámolására szükségszerűvé válik a szakmai szerveződés, amelynek keretét adhatna a Mérnöki Kamara, a FAGOSZ, de elképzelhető ez a Faipari Tudományos Egyesület keretében, mint ahogy erre befogadó javaslat is elhangzott a konferencia második napján.

Az első napon az előadók a faanyagvédő szerek jogszabályi környezetével, a szabályozás lehetőségével és csokorba szedve a faanyagvédelmi szakma

égető kérdéseivel foglalkoztak. A hatósági blokkban a földművelésügyi és környezetvédelmi tárca felkért munkatársai tartottak előadást. A második nap előadásai a faanyagvédelem szakmaspecifikus kérdéseivel foglalkoztak, mint pld. a mintegy százéves nyílászárók felújítása, a falazatok gombamentesítése és a fedélszékek védelme. Az előadások között voltak cég-, illetve termékismertető is.

Ez úton is köszönetet mondunk a III. Mátrafüredi Faanyagvédelmi konferencia szervezőinek, támogatóinak, az előadóknak, hozzászólóknak és az igazán aktív résztvevőknek. A konferencia támogatói voltak: a Remmers Ungarn Kft., az ICI Commenda Hungaria Kft.

Dr. Tóth Sándor

Budapesti Szervezet elnöke

A 2000. évi Ligno-Novum alkalmából megjelenik

DR. PETRI LÁSZLÓ: a Fűrészáru szárítás és gőzölés című könyve.

A szakkönyv 300 oldal terjedelmű, benne 144 ábrával, továbbá számos táblázattal, és a gyakorlatban is bevált (a szerzőtől eredő) szárítási menetrend sorozattal. A könyv irányzata azonos a szerző által 1994–1996. években kiadott „Hogyan szárítunk, ...építünk, kezeljük...” sorozat célkitűzésével, vagyis elsősorban a faipari szakközönségnek szól, de az elmélkedő szakemberek is megtalálják benne a műszaki-tudományos részletkérdéseket, és közép-, felsőfokú oktatási segédkönyvként is ajánlható. A gyakorlati szakemberek (vállalkozók, építők, be-ruházók) elvárásait pedig kielégíti a gazdag ábra-, és gyakorlati ismeretanyag.

Dr Anda István 1943–2000

„...mint fán se nő egyforma két levél...”

Példamutató emberi tartással viselt betegség után 2000. április 22-én eltávozott közülünk dr. Anda István.

Életútja 1943-ban, erdész családban indult, ahonnan már a szakmai vonzalom vitte a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem erdőmérnöki karára. 1967-ben szerzett kiegészítő diplomát.

A Keszthelyi Erdőgazdaságnál erdőművelőként kezdte meg szakmai pályafutását. Később a vállalat központjában a fafeldolgozási, fahasználati és szervezési osztályon dolgozott 1976-ig. Ezt követően a Pilisi Parkerdőgazdaság gazdasági igazgatójaként a vállalat közgazdasági, informatikai, pénzügyi és számviteli tevékenységét irányította. Azok közé tartozott, akik tudják, hogy a rájuk bízott talentummal gazdálkodniuk kell, és ez őt egész életében szakmai ismeretei bővítésére sarkallta.

1971-ben a Közgazdaságtudományi Egyetemen ipari mérnök-közgazdász képezést szerzett, 1976-ban az Erdészeti és Faipari Egyetemen „Fűrészipari Termelés-optimalizálás” címmel védte meg doktori disszertációját. Az 1990-es évek elején adótanácsadói és ingatlanértékesítői szakértő lett.

1973-ban sikeresen pályázott az ERDÉRT Rt. vezérigazgatói tisztjére. Ekkor ismerhettük meg gazdag személyiségét. Rövid idő alatt talpra állította súlyos gondokkal küszködő nagy múltú cégünket. Az ő irányításával, céltudatos munkájával végbement a cég reorganizációja és növekedési pályára került az ERDÉRT Rt. Személyes tulajdonságait okosan tudta a fontos és tiszta célok szolgálatába állítani. Nyitott, közvetlen egyéni-

sége, vezetői fellépése elfedte a szemlélő elől a megoldásokat tépelődve, felelősséggel átgondoló embert. Nagy munkabírása, igényessége, szakmai elkötelezettsége igazi vezetővé tette. Amikor a cél következetes megvalósítása érdekében népszerűtlen intézkedéseket kellett vállalnia, akkor is körültekintéssel, megértéssel cselekedett. Szerzteágazó munkájának sikereként tarthatta számon, hogy az ERDÉRT Rt. privatizációja során a cég dolgozói váltak tulajdonosá.

Szakmai életútjának elválaszthatatlan része az Országos Erdészeti Egyesületben 35 évig végzett munkája. Egy évig részt vett a Gazdaságtani Szakosztály feladatainak megoldásában és 10 évig fogta össze mint választott elnök az Ellenőrző Bizottság munkáját. Sikeresen dolgozott egy olyan egyesület alakításán, ahol az erdészettel foglalkozó szakemberek és az erdőtulajdonosok együtt alakíthatják jövőjüket.

A múlt évben méltán honorálta „Bedő Albert” emlékéremmel az Egyesület tagsága több évtizedes egyesületi és szakmai munkáját. Az egész szakmát átfogó gondolkodása tette őt meghatározó személyiséggé a Fagazdaságok Országos Szakmai Szövetségében végzett alelnöki munkája során. Célja volt a fagazdaság szakmai megerősítése, modernizációja. Elhivatottan dolgozott annak érdekében, hogy sikeresen kapcsolódhassunk az európai fagazdasághoz. Szívesen adta át tapasztalatait, többek között, mint meghívott előadó a Soproni Egyetem hallgatóinak. Azon kevesek közé tartozott, akiknek sikerült harmóniát teremteni a családnak, a választott hivatás és a közjóért való önkéntes munkálkodás között.

Életét felelősségérzet jellemezte a rábízottakért, legyen az a család, vagy egy cég.

A betegség orvul támadott és ő, bár tisztában volt állapotával, bátran szembenézett a megváltoztathatatlannal.

Emléke velünk marad. Hiányozni fog. Nyugodjon békében.
Az ERDÉRT Rt. munkatársai

Ézsiás Pálné 1920–2000

Életének 80. évében elhunyt Ézsiás Pálné szeretett Ilonkánk. Családja, barátai, volt kollégái március 28-án Budapesten kísérték utolsó útjára.

1940 óta dolgozott a faiparban. Az Iparművészeti Főiskolán szerzett belsőépítész diplomát. Az ipari üzemek államosítása után az Angyalföldi Bútorgyárban, majd a Budapesti Bútoripari Vállalatnál dolgozott gyártmánytervező, főművezető és műszaki osztályvezető beosztásokban. A Bútoripari Tervező Iroda tervezési osztályának helyettes vezetőjeként vonult nyugdíjba.

Szakmai tevékenysége igen sokrétű volt. Reprezentatív középületek, irodák, szállodák és a szériában gyártható lakásbútorok tervezése fűződik nevéhez. Oktatott az Építő-, Fa- és Építőanyagipari Dolgozók Szakszervezetének szakmai tanfolyamain. Az 1950-

es években részt vett a bútortipar első műszaki dokumentációinak és műveleteinek elkészítésében. Szerkesztő bizottsági tagja volt a szakszervezet Falmunkás című lapjának és titkára a mérnök-technikus klubnak. Részt vett a faipar mérnök-technikus szűkegletének felmérési munkáiban. Sokrétű és eredményes szakmai munkáját számos kitüntetéssel ismerték el.

A Faipari Tudományos Egyesületben is fáradhatatlanul dolgozott, melynek 1950 óta haláláig tagja, örökös tagja volt. Szakmai előadásokat tartott az egyesület rendezvényein.

Hosszú évekig rovatvezetője, hű krónikása volt az egyesületi életnek a FAIPAR című lap hasábjain. Tagja volt az Országos Elnökségnek, a Bútoripari Szakosztálynak, az Oktatási és Szerkesztő Bizottságnak és a Szenior Klubnak.

Nyugdíjba vonulása után is tevékenyen részt vett az egyesület munkájában amíg azt egészségi állapota megengedte.

Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Drága Ilonkánk! Nyugodj békében.

Dr. Balogh Gábor 1937–2000

Életének 62. évében elhunyt dr. Balogh Gábor, a Mohácsi Farostlemezgyár Rt. termelési és műszaki vezérigazgató-helyettese.

Családja, barátai, munkatársai és tisztelői május 3-án Mohácson kísérték utolsó útjára.

Balogh Gábor 1959. június 15. óta dolgozott a Mohácsi Farostlemezgyárban, de a történet 1955-ben a Szegedi Farostlemezgyárban kezdődik. A frissen végzett vegyész itt ismeri meg a szakma alapjait, és itt kezdődik meg kapcsolata a faiparral, amely kapcsolat közel 45 évig betöltötte az életét.

A Mohácsi Farostlemezgyárban a laborban vegyész-technikusként kezd dolgozni, majd anyagvizsgáló, később MEO csoportvezető. A munka mellett tanulni kezd és felvételt nyer a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetemre. A Faipari Karon végez 1967-ben mint okleveles faipari mérnök. Pályája folyamatosan ível felfelé: 1975-től kezdődően a MEO osztályvezetője, 1978-

tól a Fejlesztési és beruházási osztály vezetője, két év múlva a cég műszaki igazgatóhelyettese, majd 1992-től vezérigazgató-helyettese. 1972-ben műszaki doktori címet szerzett és munkájának elismeréseként több vállalati kitüntetés mellett kitüntetik a Munka Érdemrend Bronz fokozatával. 1985-ben a Soproni Egyetem címzetes egyetemi tanára lesz, és a veszprémi akadémiai bizottság tagja.

Munkabírása, szakmaszeretete, felelősség érzete példaértékű volt. Szakemberek generációja nőtt fel mellette, és tanulta meg a szakmai ismeretek mellett a fel-tétlen odaadást a cég iránt.

1985-től Mohács országgyűlési képviselője lett. Ezt a munkát is nagy odaadással végezte és segítette az akkori városi vezetés munkáját. Sokat tett annak érdekében, hogy Mohácson földgáz lett, vagy új távhívásos telefonközpont.

1997-ben, életművének értékeléseként MOFA nagydíjjal tüntették ki. Most a Faipari Tudományos Egyesület tüntette ki újonnan alapított Dr. Fáy Mihály-díjjal. Sajnos már nem érhetette meg a kitüntetés átvételét.

Emlékét őrzi a gyár, a város, őrzik a barátok, a kollektíva, a szakma, és mindazok, akik tisztelték és szerették őt.

MEGHÍVÓ

A Nyugat-Magyarországi Egyetem Faipari Mérnöki Kara
és a FATE Oktatási Bizottsága

2000. augusztus 22-én 15.00 órakor

az egyetem épületének II. emeleti 6. sz. termében

FAIPARI SZAKOKTATÁSI KONFERENCIÁT

szervez a Becker Acroma cég támogatásával.

PROGRAM:

Megnyitó

(prof. dr. Boronkai László dékán)

A faipari szakoktatás műszaki hátterének fejlesztési kérdései

(prof. dr. Molnár Sándor, Oktatási Bizottság elnöke)

A felületkezelési rendszerek fejlesztése a Becker Acroma cégnél

Bertil Norberg, fejlesztőmérnök

Fogadás, baráti találkozó

A rendezvényre tisztelettel meghívjuk.

Dr. Molnár Sándor
Oktatási Bizottság elnöke

Dr. Boronkai László
dékán

A részvételre: dr. Szabadhegyei Győző OB-titkár részére kérünk visszajelezni.

Fax: 99/311-103

Anyagi támogatás nyugdíjas tagjainknak

Egyesületünknek a MTESZ szociális bizottságával közösen módjában áll megalapozottan kezdeményezni a 25 éves tagsági viszonyral rendelkező tagjaink anyagi támogatását. A lehetőségek a következők:

Méltányossági nyugdíjemelés, amelyben az a 35 illetve 25 évi szolgálat alapján saját jogú nyugdíjas férfi illetve nő részesülhet, aki legalább már három éve nyugdíjban van és az alábbi, a Nyugdíjbiztosítási Önkormányzat irányelvei szerint feltételek valamelyikének megfelelő körülmények között él:

- egyedül és a havi jövedelme kisebb, mint 30 700 Ft;
- egy, 38 ezer Ft-nál kisebb, nyugdíjból ketten élnek;
- két nyugdíjból élő házaspár, össznyugdíjuk 50 ezer Ft körüli;
- eltartott hozzátartozói vannak (gyermekek vagy 70 éven felüli személyek, rendszeres jövedelemmel nem rendelkező felnőtt gyermek);
- egészségi állapota rossz: súlyos beteg, összetett betegségcsoport, igazoltan magas gyógyszerköltség;
- rokkant: fokozata 1. vagy 2. csoportú.

A közös háztartásban élők közül csak az egyik fél nyújthat be kérelmet. A szociális járadék nem emelhető.

Egyszeri segély, amelyben az a nyugdíjas részesülhet, aki rendkívüli esemény: házastársa vagy családtagja halála, eltemettetése, műtét, betegség, váratlan kiadás vagy alaposan indokolt egyéb eset miatt került nehéz anyagi élethelyzetbe. Az átlagosan nehéz szociális helyzet nem indok! A közös háztartásban élők közül csak az egyik fél nyújthat be kérelmet.

Fentiek iránti kérelmet – titkárságunkon előzetesen igényelt adatlap felhasználásával: **Saly Imrének** címezve a **FATE Titkárságára** kell benyújtani. 1027 Budapest, Fő u. 68.

Informatikai fejlesztések és alkalmazások a Soproni Egyetemen

A Soproni Egyetemen közel 20 éve indult a számítástechnika oktatása, alkalmazása. Az egyetem első számítógépe egy IBM gyártmányú „személyi számítógép” volt. Az informatikai fejlesztések második fázisában a hálózatos megoldások irányában indultunk el. Az informatika oktatás támogatására, a kutatási és fejlesztési munkák kielégítésére egy PC alapú XENIC, majd UNIX hálózat került kiépítésre.

Az **Informatikai Központ** megalakítása 1993-ban a fejlesztések következő fázisát jelentette. A számítástechnikával kapcsolatban jelentkező igények kielégítését két személyi számítógépekkel felszerelt laboratórium szolgálta ki. A gépeket egy NOVELL 4.1-es szoftver kapcsolta helyi hálózatba. Az egyetemi hálózat 1995-ben készült el. A tanszékek, intézetek 62 végponton keresztül kapcsolódtak az üvegkábeles hálózatra. A laborokban található minden egyes gépről elérhetővé vált az egyetemi hálózat. Így az **Internet**, a **levelező programok** használata oktatható, és minden hallgató számára hozzáférhetővé vált. Jelentős fejlesztések történtek az **egyetemi könyvtárban** is. Itt egy SUN Alfa számítógép és XTerminálok szolgálják ki a könyvtárral kapcsolatos igényeket.

Az Informatikai Központ 5 állandó- és 4 félállású alkalmazottból áll. A számítástechnika oktatásában 6 fő vesz még részt, akik más tanszékeken dolgoznak. A laborokat az egyetem minden hallgatója, oktatója egyforma jogokkal használhatja (8.00–22.00-ig).

Az Informatika I. és II. tantárgyak tartalmát a fejlődéssel összhangban folyamatosan korszerűsítjük. Jelenleg a hallgatóktól elvárjuk, hogy bizonyos alapismeretekkel (Windows használata, szövegszerkesztés) már rendelkezzenek. A faipari mérnökhallgatók a műszaki tervezés CAD/CAM rendszerek, a gazdálkodó szakos hallgatók a rendszerek modellezése témakörökkel foglalkoznak behatóbban.

Dr. Rohonyi Pál

Soproni Egyetem, Informatikai Központ

HIRDESSEN A FAIPARBAN!

Hirdetés leadható:

FAIPAR Szerkesztőség

1027 Budapest, Fő u. 68.

Telefon/fax: 201-9929

FEANI tájékoztató az Európa-mérnöki cím elnyeréséről

Mit jelent az Európa-mérnöki cím?

A FEANI az Európa-mérnöki cím megalkotásával (1986) olyan szakmai minősítést hozott létre, mely garantálja a szakmai kompetenciát. A cím a szakemberek elismerését komplex módon tanulmányaik és mérnöki gyakorlatuk alapján teszi lehetővé, és ezáltal biztosítja a mérnöki diploma szakmai értelemben vett konvertibilitását is. Az Európán belüli szakemberáramlás egyszerűbbé válik. A FEANI sikerrel próbálkozik különböző nemzeti és nemzetközi vállalatokkal és vállalatcsoportokkal elfogadtatni az Eur Ing. címet. Tapasztalatok szerint az Európa-mérnöki minősítés referencia értéke mind egyéni, mind intézményi szempontból nő.

A Eur Ing. címmel járó elvárás a műszaki felsőoktatás színvonalát is megszabja, követelményeket támaszt a mérnökképzés és továbbképzés színvonalának folyamatos emeléséhez.

A FEANI ezzel a tevékenységével

- Elősegíti a mérnökök magas képzettségi szintjének folyamatosságát.
- Támogatja a műszaki felsőoktatási intézmények oktatási programját.
- Magas színvonalú alaptudományi és mérnöki tárgyú tudományos képzést vár el az intézményektől.
- Fejleszti a mérnöki hivatástudatot.
- Elősegíti a szakképzettség állandó kontrollját az általa felállított követelményrendszerrel.

A EU jelenlegi tagországainak polgárai számára a belpiac több más előny mellett a közösségen belüli szabad munkavállalás és letelepedés lehetőségét jelenti. Az Európa-mérnöki cím jelentősége túlnyúlik Európán és különösen egyes országok (Anglia, Franciaország) volt érdekszférájában – pl. Észak-Afrika és Közel-Kelet – már ma is elismerik.

Az Európa-mérnökök országonkénti megoszlása szinte teljesen a nagy országok túlsúlyát mutatja, de érdekes képet ad a jelentős exportot és nemzetközi kereskedelmet lebonyolító kis országokban bejegyzett Európa-mérnökök viszonylag jelentős száma (pl. Finnország, Írország, Svájc) is.

Örvendtes, hogy hazánkban komoly érdeklődést váltott ki az Eur Ing. diploma megszerzésének lehetősége.

A 2000. januári adatok szerint Európában eddig összesen 24 674 fő nyerte el a minősítést. A magyar Európa-mérnökök száma 448 fő.

Az Európa-mérnöki cím elnyerésének alapfeltétele

A címet azok a személyek nyerhetik el, akik mérnöki oklevelet szereztek műszaki egyetemi vagy főiskolai tanulmányaik elvégzése után.

Közvetlenül az egyetemi évek befejezésével azonban nem pályázható meg az Európa-mérnöki cím. **Szigorú követelmény a mérnöki munkában eltöltött gyakorlat és legalább egy idegen nyelv ismerete.**

Ehhez az egyetemi végzettség után minimum 2, a főiskola elvégzése után minimum 4 év mérnöki gyakorlat szükséges. Tehát az Európa-mérnöki diplomát nem egyetem bocsátja ki, hanem a nemzetközi mérnökszervezet (FEANI) a tanulmányok és a ténylegesen végzett mérnöki gyakorlat alapján ítéli oda. A felsőfokú végzettség és a gyakorlati tevékenység komplex módon értelmezett ekvivalenciája hozza közös szintre az értékelés lehetőségét. Jelentősége az, hogy az egyes országok különböző, a FEANI által regisztrált felsőoktatási intézményeiben végzett mérnökök nyerhetik el az Európa-mérnöki diplomát, amelyek azonos értékűek és azonos szinten használhatók.

Hogyan lehet Magyarországon megszerezni az Európa-mérnöki címet?

1. A FEANI Magyar Nemzeti Bizottsághoz be kell nyújtani a pályázati anyagot, ami a következőkből áll:
 - kérdőív (német vagy angol nyelven kitöltve),
 - szakmai önéletrajz (magyar és német vagy magyar és angol nyelven),
 - bizonyítványmásolatok (érettségi, diploma és nyelvismeret igazolása),
 - FEANI Magyar Nemzeti Bizottság tagsággal rendelkező mérnökszervezet ajánlása,
 - munkahelyi igazolás(ok),
 - a pályázatok költségeinek befizetését igazoló szelvények fénymásolata,
 - 2 db útlevefénykép, hátoldalán név és lakcím fel tüntetésével.

2. A hiánytalanul benyújtott pályázatot a FEANI Magyar Minősítő Bizottság megvizsgálja, ha megfelel a FEANI követelményeinek, továbbítja Brüsszelbe a FEANI Európai Minősítő Bizottságához.

3. A Magyar Minősítő Bizottság által előterjesztett pályázati anyagot az Európai Minősítő Bizottság megvizsgálja, a jelöltet bejegyzik a FEANI Regiszterbe, és ha megfelel a FEANI követelményeinek, a várományosnak az Eur Ing. címet adományozza.

Tanévzáró ünnepség a Faipari Mérnöki Karon

A Soproni (ma Nyugat-Magyarországi) Egyetem történetében kiemelkedő jelentőségű volt az idei tanévzáró ünnepség: a Karok először rendezték önállóan a diplomaosztó ünnepségeiket.

Dr. Boronkai László dékán 29 okleveles faipari mérnöknek, 42 faipari mérnöknek, 5 építész tervező művésznak (belső tervező), 4 formatervező művésznak (bútortervezőnek), 7 okleveles könnyűipari mérnöknek, 1 fő okleveles papíripari mérnöknek, 18 fő faipari mérnöknek (Székelyudvarhelyi tagozat), 23 fő mérnök-tanárnak és 44 fő műszaki szakoktatónak nyújtotta át diplomáját.

Dr. M. Babiák átveszi a kitüntetést dr. Boronkai László dékántól és dr. Kolozár József rektortól

Az ünnepség keretében „Pro Univesitate Soproniensis” kitüntetésben részesült:

Dr. Marian Babiák, a Zólyomi Műszaki Egyetem Faanyagtudományi Intézetének tanára, dékánhelyettes, aki különösen sokat tett a két egyetem együttműködésének fejlesztésében.

Sófalvi László székelyudvarhelyi alpolgármester, aki a kihelyezett székelyföldi faipari képzést *dr. Szabad-*

A tanévzáró ünnepség közönsége

hegyi Győzővel együtt megszervezte (a kitüntetést „Viktor” is megérdemelné – Szerk.).

Tasnádi György okleveles belsőépítész, a Kar művészeti képzésének megszervezéséért.

A Kar három oktatója az „Egyetem Kiváló Dolgozója” kitüntetést vehetett át:

Fehér Sándor egyetemi adjunktus (Faanyagtudományi Intézet),

Mészáros György egyetemi docens (Alkalmazott Művészeti Intézet),

Dr. Takáts Péter egyetemi docens (Falemezgyártástani Tanszék).

Rektori dicséretben részesültek:

Csikós Szabolcs tanszéki mérnök (Műszaki Mechanika és Tartószerkezetek Intézete),

Dr. Fodor Tamásné igazgatási előadó,

Sebőkne Fekete Mária fényképész.

A kitüntetetteknek szívből gratulálunk, az önálló oktatási, kutatási és gazdálkodási tevékenységet végző Faipari Mérnöki Karnak pedig további sikeres tevékenységet kívánunk.

Kérjük támogassa a

FAIPARI EGYETEMI KUTATÁSÉRT ALAPÍTVÁNYT

Számlaszám: UNICBANK Budapest 12001008-00154835-00100003

ERFA-TOURS

Erdészeti és Faipari, Utazás- és Oktatásszervező Kft. ajánla

**ERDÉSZETI ÉS TERMÉSZETVÉDELMI SZAKMAI –
TURISZTIKAI UTAZÁS ERDÉLYBEN**
2000. augusztus 30- szeptember 5. (7 nap/ 6 éj)

Csoportvezető: Kertész József

1. nap: Indulás Budapestről reggel 7 órakor (József Attila Színház parkolójából). Határátkelés Ártándnál. A határátkelés után rövid városnézés Nagyváradon (Kanonok sor, Püspöki Székesegyház, Petőfi és Szent László szobra), majd Bánffyhadon történelmi lecke a Református templomban Erdélyről, Magyarországról (Kusztos Tibor ref. lelkész) Városnézés Kolozsváron
Szállás és vacsora: Kolozsvár (Tanulmányi Vendégház)

**2. nap: Szakmai program: Élővizek, források és a természetvédelem. Reggeli után át a Gyulai havasokon Tordai hasadék (kb 3 km gyalogtúra a természetvédelmi területen), továbbutazás Székelyföldre. Útvonal: Szováta- Parajd (sóbánya megtekintése) – Korond, Erdély kézműves fellegvára-Farkaslaka, Csíkszereda, Csíksomlyó
Szállás és vacsora: Csíksomlyó (Jakab Antal Tanulmányi Vendégház)**

3. nap: Szakmai program: Hargita megyei Erdőgazdaság, Gyergyószentmiklósi Erdészeténél.
Reggeli után továbbutazás: Gyergyószentmiklós- Pongrác tető (1256 m) – Gyilkos tó- Békás szoros útvonalon. Útközben az 1995 évi viharok helyreállítási munkáinak megtekintése
Szállás és vacsora: ugyanott

4. nap: Reggeli után egésznapos szakmai program a Háromszék megyei Erdőgazdaság területén. Útvonal: Tusnádfürdő-Szent Anna tó: mohos láp megtekintése (vulkáni kráter tó, természetvédelmi terület a Csomád ölében)- Kézdivásárhely-Sepsiszentgyörgy-Kálnok (Bedő Albert sírjának megkoszorúzása.)
Szállás és vacsora: ugyanott

5. nap: Reggeli után egész napos szakmai program a Hargita megye Csíkszeredai Erdészeténél: környezeti károkbányaművelés környezeti káral a csodálatos Hargitafüfőn. A romániai erdőművelési műszaki átvételek metodikájának tanulmányozása viharok utáni erdőfelújításban. A különleges magánerdőgazdálkodás Gyimesben. Útvonal: Gyimes-Tolvajos tető (985 m) – Hargitafüfő – Hargitai fennsík-Székelyudvarhely- Székelyfűrdő (Orbán Balázs emlékmű)
Szállás és vacsora: ugyanott

6. nap: Reggeli után utazás a Brassó-Fogarasi Havasok- Segesvár – Gyulafehérvár útvonalon.
Szállás és vacsora: Alvinc (Tanulmányi Vendégház)

7. nap: Reggeli után hazautazás a Déva – Arad – Nagylak – Szeged útvonalon.

Részvételi költség: 43.600,- Ft/fő, amely tartalmazza az alábbi költséget: szállás (2-4 ágyas elhelyezéssel), reggelivel, vacsorával, szakmai program és kísérő, belépőjegyek, biztosítás.
Tervezett utazási költség: kis csoport esetén (18 fő): 22.000,-Ft
nagy csoport esetén (40 fő): 13.000,- Ft

Jelentkezési határidő: 2000. augusztus 25.

Utazásunkat nemcsak erdészeknek és természetvédőknek hanem turisztikai célból is ajánljuk.

KÁRPÁTALJA-KÁRPÁTOK BÉRCEIN TANULMÁNYÚT
2000. szeptember 16-21.(6 nap/5 éj)

Csoportvezető: Kertész József

1. nap
Indulás reggel 7 órakor Budapestről.
Útvonal: Bp-M3-Nyékkládháza, Nyiregyháza, Beregsurány-határ, Beregszász-Nagyszőlős-Huszt (Técső).
Érkezés késő este.
Szállás és vacsora a szállodában.

2. nap
Reggeli után szakmai program: Munkács-Szojva-Vereckeai hágó-Huszt (Técső) útvonalon.
Szállás és vacsora a szállodában.

3. nap
Reggeli után szakmai program a Nagyág és Talabor völgyében. A **faanyag közelítés** szállítás kezdetei. Erdészeti és Faúsztatási Múzeum. Szinevéri Nemzeti Park és tó.
Szállás és vacsora a szállodában.

4. nap
Reggeli után szakmai program: Tiszabogdány, a Kárpát-medence legszebb őserdeje. Hoverla 2061 m. tszf. Gyalogtúra a törpefenyők övében. (nehéz terep).
Szállás és vacsora a szállodában.

5. nap
Reggeli után szakmai program: Tiszabogdány, a Kárpát-medence legszebb őserdeje. Hoverla 2061 m tszf. Gyalogtúra a törpefenyők övében. (Nehéz terep.)
Szállás és vacsora a szállodában.

6. nap
Reggeli után indulás haza a Rahó-Beregszász-Beregsurány-Bp. útvonalon.
(Érkezés este 21 óra körül.)
Szállás és vacsora a szállodában.

Ellátás: félpanzió (reggeli, vacsora).

Az utazásnál rossz utakra nagy távolságokra kell számítani. Időjárás és terepviszonyok miatt bakancs, esőkabát szükséges.

Részvételi költség: 44.500,- Ft/fő,
amely az alábbi költségeket tartalmazza:
5 éj szállás, (2-4 ágyas elhelyezéssel), reggelivel, vacsorával, szakmai program és kísérő-, belépőjegyek- és a biztosítás költségét.
Tervezett utazási költség: kis csoport esetén (18 fő): 18.000,-Ft
nagy csoport esetén (40 fő): 12.000,-Ft
Jelentkezési határidő: 2000. augusztus 25.

További részletes felvilágosítás: Kiss Gabriella
1027 Budapest, Fő u. 68.
Tel/fax: 201-2453

A meghirdetett szakmai utazásainkon családtagokat és más érdeklődőket is szívesen látunk.

ISO 9001 a Zala Bútor Rt.-nél

A Zala Bútor Rt. 1951 óta Magyarország egyik legjelentősebb bútorgyára. A 100%-os hazai tulajdonban lévő gyár, amely 1991 végétől részvénytársaságként üzemel, a 90-es években hatalmas átalakuláson ment keresztül. A fejlett gépekkel és jó szakemberekkel rendelkező termelés megfelelő alapot nyújt az igényes termékek mind belföldre, mind külföldre történő értékesítéséhez.

A gyártmányfejlesztés munkáját a kereskedelmi igazgatóság piaci igényei és a tradíciók határozzák meg. A Zala Bútor Rt. 2000. május 16-án vette át az ISO 9001 minőségügyi tanúsítványt, amelyet a TÜV Rheinland Euroqua auditált. Az ISO 9001 minőségügyi tanúsítvány a vállalat minden területére kiterjed, hiszen szabályozza a gyártmányfejlesztés, a tervezés, a termelés a logisztika és a kereskedelem munkáját. A Zala Bútor Rt. ezzel a rendszerrel immár az Európai Unió piaci felé tekint. Profiljuk lakó- és hálószoba- (korpusz és kárpitos), valamint intézményi (szálloda, iroda) bútorok körére terjed ki. A korpusz bútorokat – köztük komplett szekrényeket, ezek kiegészítő bútorait (ágyneműtartó, fésülködő asztal, éjjeliszekrény, komód stb.) – natúr és pácolt felületkezeléssel, természetes faanyagok és furnérok felhasználásával készítik. A kárpitos termelés pedig ülő- és fekvőbútorok (ágyak, heverők, ülőgarnitúrák) gyártásával foglalkozik. Az európai stílusokat és a kiváló minőséget tükröző új termékekkel évente háromszor jelennek meg vásárokon, amelyek jelentős fokmérői a piaci értékítéletnek.

Profi-fa)

Vállalkozói engedélyek kiadása

Várhatóan nem okoz fennakadást, hogy november 1-jétől a kamarák helyett az okmányirodák adják ki a vállalkozói engedélyeket. A helyi önkormányzatok döntenek arról, hogy az eddig az ügyintézésrel foglalkozó kamarai dolgozókat alkalmazták-e. A kamaráknak infrastruktúrájukat, hardvereiket és szoftvereiket – becslések szerint értékük 600 millió forint – ingyen kell az okmányirodák rendelkezésére bocsátaniuk. A Belügyminisztériumban most alakítják ki azt a módszert, amellyel a legegyszerűbben lehet átvenni a kamarai adatokat. A tárcánál az is szóba került, hogy a vállalkozóknak egy éven belül újra kell regisztráltatniuk magukat. Eddig az országban 152 okmányirodát nyitottak, november 1-jéig számuk 246-ra nő.

Szombathelyen az AKE Hungária

A szombathelyi ipari parkba települt a faipari szerszámok gyártásával foglalkozó AKE Hungária Kft. A 3200 négyzetméter alapterületű üzem közel 800 millió forintba került és mintegy fél év alatt készült el. A német–magyar tulajdonú vegyes vállalat árbevétele 1999-ben elérte az 550 milliót, 2000-re pedig 650 millió forint szerepel az üzleti tervben.

Igazodás az EU szabályozásához

A várhatóan jövő év január 1-jén hatályba lépő új számviteli törvény jobban igazodik az Európai Unió szabályozásához, bár számos elemet megőriz a hazai számviteli gyakorlatból. Az egyik legfőbb változás: a Magyarországon tevékenykedő külföldi érdekeltségű leányvállalatoknak, illetve fióktelepeknek megengedi az új törvény, hogy az üzleti évük eltérhessen a naptári évtől, és megegyezzen az anyacég gyakorlatával. Módosul a céltartalékolás rendszere is. Emellett a magyarországi vállalkozásoknak érdemes szem előtt tartaniuk, hogy a hatálybalépést követően már csak öt évig, azaz 2006. január 1-jéig lehet Magyarországon egyszerűsített beszámolót készíteni.

A mostani gyakorlat szerint az egyszerűsített éves beszámolót – jelenleg 125 ezer cég készít ilyet – azok a vállalkozások választhatják, amelyeknél a mérlegfőösszeg maximum 150 millió, az árbevétel pedig legfeljebb 300 millió forint, és összesen 100 főt foglalkoztatnak. E tekintetben csak a létszámkövetelmény módosul: 100-ról 50 főre csökken.

Változás lesz az értékpapírok, illetve a részesedések könyvelésében, elszámolásában is. A jövőben számviteli szempontból értékpapírnak csupán a kifejezetten hitelviszonyt megtestesítőket tekinti majd a magyar számvitel: a diszkont kincstárjegyeket, az állampapírokat, a vállalati, önkormányzati és jegybanki

kötvényeket. A többi „értékpapírt”, befektetést a tulajdonviszonyt megtestesítő papírok közé sorolják. A részesedések, a befektetési alapok jegyei a kis és közepes cégek számára egyértelműen a befektetések közé kerülnek át.

Jelentősen változik a céltartalékolás gyakorlata január 1-jétől. Eddig a részesedések, részesedések, üzletrészek után céltartalékolást kellett félretenniük a vállalkozásoknak. A jövőben, aszerint, hogy a vásárlásuktól eltelt idő alatt hogyan változott e részesedések értéke, a mérlegben az értékvesztés „folyamatát” kell tükröztetni. A brüsszeli szakértők ugyanis azt kérték a magyar jogszabály-előkészítőktől, hogy a piacgazdaság megkövetelte értékfolyamatokat is vezessék át a hazai mérlegkészítés gyakorlatába. Valamely eszköz értéke a piaci folyamatok tükrében – a vételkori összeghez képest nemcsak csökkenhet, például amortizálódhat, hanem nőhet is.

Az eszközökre nem céltartalékolást, hanem az értékvesztés összegét kell szerepeltetni a vállalkozások mérlegében. A vállalkozás kötelezettségeire viszont a jövőben is céltartalékolást kell majd képezni. Ezzel együtt a függő és jövőbeni kötelezettségeket is el kell számolni a mérleg alatti tételeknél, és a készfizető kezességre is kötelező lesz majd a céltartalék

Magyar Asztalos és Faipar

Asztalos-, faipari szakkiállítás

Tisztelt Érdeklődő!

Az idei év nemcsak az évezred váltás miatt jelentős, hanem a kiállítás történetében is fontos dátum: 10. alkalommal kerül megrendezésre *Sopronban* a **LIGNO NOVUM** faipari szakkiállítás, melynek története egybeesik a rendszerváltással. Az első rendezvényen a kiállítás és a szakmai előadások 1000 m² területen elfértek még, ma már a kiállítás több, mint 25 000 m² területen fekszik. A fejlődés lendülete a várakozásokat messze felülmúlta. A rendelkezésre álló területet a szervezőnek saját anyagi lehetőségein belül kellett és folyamatosan kell kialakítania, mert a város infrastrukturális fejlődésének üteme elmarad a kiállítói igények növekedésétől.

10. éves a LIGNO NOVUM! A siker elsősorban a rendszeresen kiállító vállalkozásoknak köszönhető, mert jelenlétükkel bebizonyították, hogy érdemes Sopronban bemutatkozni. A kiállítás témája nem változott. A fakitermeléstől a késztermékig itt minden megjelenhet: alapanyagok, gépek, szerszámok, technológiák, felületkezelő anyagok, szerelvények és a késztermékek. A rendezvény a faipari szakma legjelentősebb fóruma Magyarországon, hiszen a szellemi háttér a hajdani Soproni Faipari Egyetem minden évben várja „öreg fás” diákjait. 10. évfordulót nemcsak a LIGNO NOVUM ünnepel, hanem a szervezők közül az Országos Asztalos- és Faipari Szövetség és a Program Kiállításszervező Kft. is, sőt a Faipari Tudományos Egyesület 50 éves. Sok kiállító cég lesz 2000-ben tízéves és reményeink szerint a LIGNO NOVUM rendezvényen többeket köszönhetünk 10. alkalommal. Szervezői tevékenységünket kiterjesztettük, Magyarország déli szomszédainak érdeklődését várjuk. Széles szakmai kört hívunk meg és segítjük kiállítási megjelenésüket. A többéves tapasztalatokat összegyűjtve megújítottuk a vásárdíj kiírását, melynek elsődleges célja a díj rangjának további emelése. Jó hír az is, hogy a kiállítás árai az elmúlt évvel azonosak, reméljük ez még több, még szebb standot fog jelenteni a kiállításon. Minden kedves korábbi és új kiállítót várunk a Ligno Novum rendezvényein.

Erdészeti szakvásár

A Sopronban megrendezésre kerülő **Wood Tech** rendezvénysorozat ismét felfelé ívelő pályán van. A hagyományon alapuló elveket megtartva évente újdonságokkal szolgálva próbáljuk a kiállítást évről évre vonzóvá tenni. A bemutatni kívánt szakmai területek köre nem változott a korábbiakhoz képest.

Kapcsolódva a Ligno Novum évfordulós rendezvényeihez idén a **Wood Tech** fő témájaként a **fa hasznosítását** választottuk. A konferencián foglalkozunk a fűrészipari és sarangolt alapanyagok hazai feldolgozási lehetőségeivel, a fűrészüzemek üzemeltetési kérdéseivel, a magánerdőből kikerülő faanyag hasznosításával, a faanyag energetikai célú felhasználásával. Kiállítókat természetesen a teljes erdőgazdálkodás és fahasznosítási területéről várunk. Meg kell említeni a Wood Tech 2000 ideje alatt zajló szakszervezeti Sportnapokat is, mely a Sopronban tartózkodó szakembereknek kellemes kikapcsolódást fog jelenteni.

Tisztelettel várjuk a rendezvénysorozat érdeklődőit.

Sopron, 2000. augusztus 23–26.

2000. augusztus 23-26.

Jelentkezés – felvilágosítás:

PROGRAM

KIÁLLÍTÁSSZERVEZŐ KFT.

H-9400 Sopron, Virágoskert u. 3.
Tel. & fax: 99/338-538, 99/524-580, 99/334-840.

e-mail: progsv3@mail.ax.hu
internet cím: www.sopron.hu/program

